Proletari din toate țările, uniți-vă !

Tribuna școlii

Revistă editată de Ministerul Educației și Învățămîntului și Uniunea Sindicatelor din Învățămînt, Știință și Cultură

Anul IV (XXV) Nr. 148 (1234)

Simbătă 12 octombrie 1974

8 pagini — 1 leu

ÎN ÎNTÎMPINAREA CONGRESULUI AL XI-LEA AL PARTIDULUI

„Partidul nostru pornește de la realitatea că învățămîntul reprezintă principalul factor de educație și formare a omului nou".

NICOLAE CEAUȘESCU

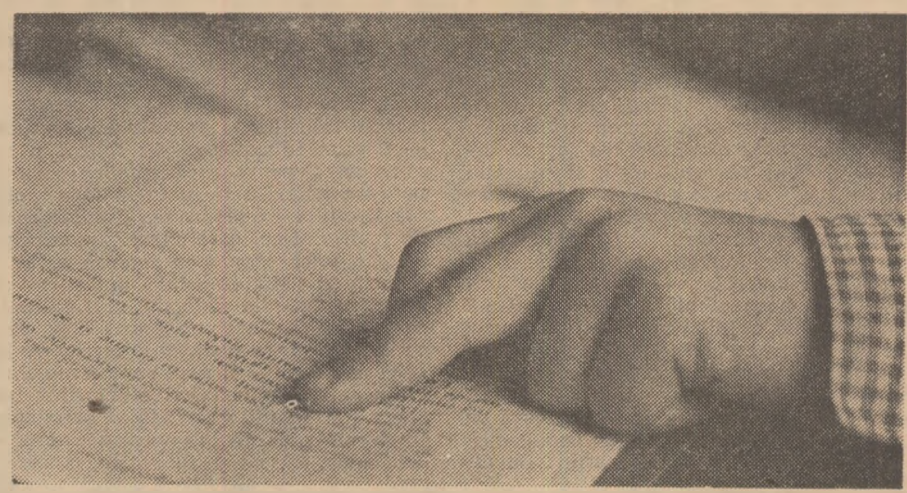

De pe băncile școlii ne deslușim viitorul în Programul Partidului

Participăm cu însuflețire la dezbaterea documentelor Congresului

Anul școlar inaugurat recent marchează, practic, intrarea într-o nouă etapă a evoluției școlii românești, etapă în care fiecare slujitor al catedrei și-a găsit, asemeni fiecărui om al muncii din țara noastră, zugrăvite, cu mare limpezime, în documentele Congresului al XI-lea al P.C.R., responsabilitățile pe care le are astăzi și în viitor ca făuritor al societății socialiste multilateral dezvoltate, ca participant activ la realizarea marelui ideal al poporului nostru de construire a comunismului.

Aceste documente, veritabile instrumente de lucru la îndemîna poporului, indică cu mare claritate modalitățile prin care școala românească, la toate nivelele ei, va propăși în spiritul marelui elan național, în spiritul exigențelor și responsabilităților revoluționare ale constructorilor de viață nouă.

„Nu dorim — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința cadrelor și activului de partid din învățămîntul superior — doar niște măsuri de îmbunătățire, ici-colo, a ceea ce există, ci vrem să realizăm o reorganizare fundamentală a învățămîntului, restructurarea sa pe baze noi, revoluționare, atît în ce privește concepția cît și organizarea. Noua concepție trebuie să se bazeze pe unitatea organică a învățămîntului cu cercetarea și producția".

Sistemul de învățămînt astfel structurat, bazat pe o concepție cuprinzătoare, originală și pe un amplu efort pentru îmbunătățirea programelor de învățămînt în concordanță cu cerințele dezvoltării întregii vieți economice, sociale și culturale din România, va asigura elevilor o temeinică formație profesională, o solidă cultură generală și de specialitate. Componentă indispensabilă a întregului proces de învățămînt, latura educativă va fi în atenția cadrelor didactice, a organizațiilor de pionieri și U.T.C., pentru a forma un tineret puternic ancorat în realitățile României socialiste, un tineret sănătos moral, crescut și educat în spiritul înaltelor idealuri de etică și echitate socialistă. Este datoria noastră, a cadrelor didactice, de a pregăti prin muncă și pentru muncă generațiile viitoare, care se vor confrunta cu o nouă treaptă a dezvoltării.

Prof. VASILE GHICA
Școala generală nr. 4 din Tecuci, județul Galați

„Fiecare școală va trebui să devină, în același timp, și o unitate de producție, asigurînd elevilor pregătirea practică corespunzătoare".

(Din proiectul Programului Partidului Comunist Român).

Nu numai profesori buni, ci și școli bune

Sînt departe de adevăr cei care își mai închipuie, dintr-o lăudabilă și sinceră bună credință, că este suficient ca numai profesorul să fie bun pentru obținerea unui randament optim în procesul de învățămînt și educație. Pregătirea științifică, experiența și tactul său pedagogic nu pot fi însă nici pe departe detașate de ambianța generală pe care o oferă școala în care-și desfășoară activitatea.

Desigur, omul sfințește locul, iar actele didactice de tip superior s-au făcut din toate timpurile, chiar și în condiții materiale și sociale vitrege. Dacă, dintr-o anumită ipostază, profesorul este purtătorul unor valori sociale care se exprimă prin ele însele datorită vocației, conștiinței patriotice, sufletului de apostol și entuziasmului, el nu este totuși un însingurat ca Robinson, ci un element al unui ansamblu școlar hipercomplex și dinamic, care-i orientează și-i determină în largă măsură respectivele valori și trăsături de personalitate.

Armonia dintre activitatea profesorului și cerințele funcționale ale școlii este deja o operă de organizare și con-

Conf. univ. dr. VASILE V. POPESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

Școala producției și producția școlară

Convorbire cu prof. emerită IOANA COSMA, directoarea Liceului „I. L. Caragiale" din București

Red. : În ce fel unitatea școlară pe care o conduceți promite să fie, pe parcursul actualului an școlar, și o unitate de producție ?

I. Cosma : Atelierele pe care le vizitați (mecanică fină, electrotehnică, electronică) funcționează, din prima zi de școală, ca anexe ale întreprinderii „Automatica". Au fost dotate de către conducerea acesteia cu scule și dispozitive similare celor existente în secțiile „Automaticii". După numai două săptămîni de la începerea anului școlar, două comenzi au plecat, din noul atelier de electronică, la beneficiar.

Convorbire realizată de DRAGOMIR MAGDIN

(Continuare în pag. a 2-a)

R. D. GERMANĂ

Un sfert de veac de politică socialistă în învățămînt

MARGOT HONECKER,
membru al C.C. al P.S.U.G. și ministru pentru instrucția publică al Republicii Democrate Germane

Ferm ancorați în comunitatea socialistă de state, uniți în jurul Uniunii Sovietice, cetățenii statului nostru au sărbătorit la 7 octombrie, împreună cu familia popoarelor socialiste, 25 de ani de la înființarea Republicii Democrate Germane.

Cu instaurarea pe pămînt german a puterii muncitorilor și țăranilor — în inima Europei a luat ființă un stat al păcii, un stat care duce consecvent o politică de prietenie cu celelalte popoare, de frăție cu Uniunea Sovietică și toate țările socialiste. Astăzi, Republica Democrată Germană este o verigă solidă în comunitatea țărilor socialiste.

În cel de al 25-lea an al R.D.G. putem spune : una din cele mai mari realizări ale politicii partidului nostru marxist-leninist, ale Partidului Socialist Unit al Germaniei, în cele aproape trei decenii de la victoria popoarelor Uniunii Sovietice și a glorioasei ei armate asupra fascismului hitlerist este faptul că în republica noastră, odată cu schimbarea bazei social-economice s-a schimbat radical și conștiința oamenilor, că s-a ridicat o generație nouă, pentru care ura între popoare, ura de rasă, infatuarea națională nu mai reprezintă decît noțiuni din manualele de istorie. Pentru prima dată în istoria germană, în R.D.G. a crescut și crește un tineret dedicat înaltelor idealuri ale păcii, prieteniei cu celelalte popoare, internaționalismului proletar, idealurilor socialismului.

Pentru prima dată în istoria poporului nostru, în R.D.G. instrucția și educația sînt puse în slujba sarcinii cu adevărat umaniste de a crește personalități multilateral dezvoltate.

În cei 25 de ani, școala noastră a străbătut un proces de mari transformări revoluționare, un proces extrem de dinamic, și, în același timp, continuu, care desigur nu a decurs fără probleme. Trebuia să soluționăm probleme complicate, de exemplu cele impuse de trecerea de la școala de bază de opt ani la școala secundară de zece ani. Trebuiau rezolvate multe probleme legate de asigurarea concordanței permanente dintre conținutul învățămîntului și cerințele societății socia-

(Continuare în pag. a 8-a)

УЧИТЕЛЬСКАЯ ГАЗЕТА

50 DE ANI DE APARIȚIE

Revista „Ucitelskaia gazeta" — organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Uniunii sindicatelor lucrătorilor din învățămînt din U.R.S.S. — aniversează, în această lună, 50 de ani de activitate pusă în slujba învățămîntului sovietic.

Între revistele „Tribuna școlii" și „Ucitelskaia gazeta" s-au statornicit și se dezvoltă legături trainice de prietenie și de colaborare în interes reciproc.

Revista „Tribuna școlii" — colectivul de redacție, colaboratorii și cititorii săi — adresează revistei „Ucitelskaia gazeta", cu prilejul sărbătoririi semicentenarului, calde felicitări și urări de activitate rodnică.

Nu numai profesori buni, ci şi şcoli bune

(Urmare din pag. 1)

ducere ştiinţifică. Directorul şcolii şi consiliul de conducere al acesteia sînt chemaţi să asigure integritatea, unitatea structural-funcţională şi evolutivă a unui foarte mare număr de componente, unind şi călăuzind acţiunile întregului personal didactic şi ale tuturor factorilor educativi în raport cu orizonturile cuprinse în noile orientări şi direcţii deschise de cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu la Conferinţa cadrelor şi activului de partid din învăţămîntul superior.

Avînd în faţă acest excepţional îndreptar, considerăm necesar ca orice instituţie şcolară să fie, atît pentru elevi, cît şi pentru profesori, şi clasă şi casă, să confere concomitent învăţămîntului un caracter teoretic, tehnologic, practic şi manual, să ofere condiţii pentru studiul individual, pentru documentare, cercetare, recreare, pentru odihnă, pentru masă, pentru joc, în cadrul ei să-şi găsească locul şi educaţia muncii, şi educaţia gîndirii, şi educaţia artistică, dîndu-i fiecărui elev ceea ce-i este necesar intelectual, spiritual şi ca aspiraţie. De asemenea, este necesar ca şcoala să favorizeze — prin arhitectura sa, prin baza tehnico-materială aflată în continuă îmbunătăţire, prin dotarea şi autodotarea cabinetelor, laboratoarelor şi atelierelor, prin luminozitate, zugrăveală, terenuri de sport şi joacă, prin curăţenie şi ordine — tot ceea ce a creat mai de preţ gîndirea pedagogică contemporană. Acest aşezămînt de civilizaţie şi cultură poartă, în ultimă instanţă, amprenta priceperii, dăruirii şi stilului de muncă al conducătorilor săi, respectiv al directorilor şi al celorlalţi membri ai consiliului de conducere din şcoală.

În acelaşi timp, există un acord, aproape desăvîrşit, că unei activităţi instructiv-educative bune îi este necesară şi o bună ambianţă, că între activitatea individuală desfăşurată de fiecare profesor şi expresia colectivă a grupului de educatori în care se integrează el este o foarte strînsă legătură. Climatul plăcut, coeziunea colectivului didactic, scînteia de contact a comuniunii vii însufleţeşte şi mobilizează resursele morale, politice, ideologice, intelectuale ale fiecărui educator.

Se cere, mai mult decît oricînd, să fie favorizată şi obţinută unitatea de acţiune, unitatea de ton, să creăm cadrul înăuntrul căruia să existe sentimentul ţelurilor şi obiectivelor comune — fiecare educator să fie folosit şi să muncească pe măsura marilor cerinţe pe care partidul le pune în faţa şcolii româneşti contemporane. Conducătorii de şcoli sînt cei care exercită controlul asupra unei asemenea ambianţe, care determină simţămîntul puternic al apartenenţei la colectiv al fiecăruia, care creează o tensiune şi un dialog, puternic în fiecare colectiv didactic, nu în spiritul perturbării şi al compromisului, ci în sensul polarizării eforturilor tuturor spre activitatea rodnică de educaţie comunistă revoluţionară a tineretului şcolar.

DE LA I.C.P.P.D.

Institutul central de perfecţionare a personalului didactic, pe temeiul aprobării Ministerului Educaţiei şi Învăţămîntului, face cunoscut următoarele :

Înscrierile pentru obţinerea gradului didactic I s-au făcut pînă la 10 octombrie 1974, prin inspectoratele şcolare judeţene şi al municipiului Bucureşti.

Modul de organizare şi de obţinere a gradului I în învăţămînt, pentru anul şcolar 1974—1975, a fost comunicat inspectoratelor şcolare de unde candidaţii pot obţine lămuririle necesare.

Îndepărtat din învăţămînt

Alexandrescu Adrian, profesor de educaţie fizică la Şcoala ajutătoare din Filipeşti de Tîrg, judeţul Prahova, a fost îndepărtat din învăţămînt cu data de 1 septembrie 1974, prin ordinul nr. 4350 din 7 septembrie 1974 al adjunctului ministrului educaţiei şi învăţămîntului, pentru folosirea unor metode nepermise în munca educativă cu elevii.

Cum a înţeles Alexandrescu Adrian să-şi manifeste, în şcoală, misiunea de „educator" ? Anchetînd, în dimineaţa zilei de 1 iunie 1974 (ziua copilului !) din proprie iniţiativă şi cu mijloace „personale", dar care amintesc de Inchiziţie, doi elevi din clasele a II-a şi a III-a, pe care îi bănuia că ar fi sustras, în seara zilei precedente, bani din poşeta educatoarei S.E. Educatoarea nu avusese vreme să-şi anunţe colegul că îşi găsise banii socotiţi furaţi.

Caz unic şi de neconceput în sistemul nostru educativ, fostul profesor A.A. a folosit fără remuşcare nuiaua, menghina pentru a-i strînge copilului degetele şi flacăra din sobă (ca metode de... educaţie !)

M. DRAGOMIR

CONSULTAŢII

Învăţătoarea Cristescu M. Alexandra, comuna Văleni, judeţul Olt, şi-a completat studiile prin cursuri fără frecvenţă, absolvind institutul pedagogic de 3 ani. După susţinerea examenului de diplomă, în aprilie 1972, a fost salarizată ca institutoare. Întrucît gradul didactic II, l-a susţinut ca învăţătoare, în sesiunea aprilie a.c., au fost luate măsuri de schimbarea salarizării de la funcţia de institutoare gradul II, la cea de învăţătoare gradul II. La ce încadrare are dreptul ?

Statutul personalului didactic prevede că institutorii pot obţine gradele didactice la una din specialităţile pentru care s-au pregătit în învăţămîntul superior. Obţinînd gradele didactice în aceste condiţii, ca institutori, pot beneficia de ele şi în situaţia trecerii în specialitate, la catedra pentru care au pregătire superioară, întrucît au susţinut aceste grade în specialităţile şi la exigenţele gradului de învăţămînt la care le dau dreptul actele de studii.

Întrucît în situaţia la care ne referim, susţinerea gradului II s-a făcut la nivelul funcţiei de învăţător, întrebarea se pune dacă inspectoratul şcolar poate să-i acorde drepturile de salariu numai ca învăţător. Analizînd funcţia didactică de institutor în lumina legislaţiei şcolare, rezultă că aceasta impune predarea ca învăţător la clasele I—IV, cu pregătire de învăţător şi studii superioare. Îndeplinind aceste condiţii, nimeni nu se poate abate de la prevederile legii, nesocotindu-i studiile superioare la stabilirea salarizării.

Cu privire la recunoaşterea gradului obţinut, situaţia este cît se poate de clară, întrucît învăţătorii care au obţinut grade didactice în calitate de învăţători beneficiază de ele şi ca institutori.

Obţinerea acestui grad prin abatere de la „Statutul personalului didactic" are, ca urmare, valabilitate numai pentru funcţia de institutor şi nu şi pentru cea de profesor, în eventualitatea trecerii în specialitate. („Statutul personalului didactic", art. 84, 90, H.C.M. nr. 2841/1968).

IOAN BADIU

Şcoala producţiei şi producţia şcolară

(Urmare din pag. 1)

Îndrumaţi de specialişti din întreprindere, elevii efectuează operaţiile de asamblare după o schemă de principiu şi beneficiază de transmiterea unor noţiuni de tehnologia materialelor. Învăţarea meşteşugărească este exclusă. Se lucrează pe bandă, urmărindu-se ca elevii să parcurgă toate fazele fluxului tehnologic. Privite laolaltă, cele şase ateliere ale liceului constituie „secţii" ale aceleiaşi „unităţi de producţie" : şcoala. O şcoală a producţiei, cu un plan al ei de producţie, cu termene de livrare...

Red. : ...Şi, probabil, cu o disciplină adecvată, cu preocupări, din partea elevilor, de autoconducere, specifice vîrstei şi atmosferei de muncă pe care am constatat-o.

I. Cosma : Interesul elevilor pentru activitatea de atelier este adesea surprinzător. Îi preocupă livrarea la timp a comenzilor, calitatea produselor, întrecerea între grupe, au format o „comisie a producţiei", care ţine evidenţa realizărilor. La elevii din anul IV apar preocupări de economisire a timpului de muncă, încercări în direcţia inovaţiilor. Ni s-a întîmplat, este foarte adevărat, ca elevi cu deprinderi formate în atelierul de lăcătuşărie să-l solicite, la începutul anului, pe cel de electrotehnică, în care se execută produse mai variate şi cu un grad sporit de profesionalizare. Acum, de exemplu, în atelierul de electrotehnică se lucrează cutii de comandă tip K, pentru macarale şi poduri rulante, iar în perspectivă se vor lucra electrocompresoare. Atelierul de mecanică fină este profilat pe manometre : în prezent, produce manometre cu tub U, pentru măsurarea presiunii diferenţiale. Dacă în atelierul de lăcătuşărie varietatea nu şi-a spus cuvîntul, şi-l va spune în cel mai nou dintre ateliere, cel de electronică.

INSTITUTUL POLITEHNIC „TRAIAN VUIA"

DIN TIMIŞOARA

ANUNŢĂ:

SCOATEREA LA CONCURS A URMATOARELOR POSTURI DIDACTICE :

Asistent la Facultatea de construcţii, Catedra de beton armat şi clădiri, disciplina Beton armat şi precomprimate, poziţia 21 din statul de funcţiuni al catedrei.

Asistent la Facultatea de construcţii, Catedra drumuri şi fundaţii, disciplina Fundaţii şi terasamente, poziţia 24 din statul de funcţiuni al catedrei.

Asistent la Facultatea de construcţii, Catedra de socialism ştiinţific, disciplina Socialism ştiinţific, poziţia 10 din statul de funcţiuni al catedrei.

Asistent la Facultatea de electrotehnică, Catedra de electronică, automatică şi măsuri, disciplinele Aparate electronice de măsură ; Aparate electronice şi tehnologia aparatelor de prelucrare a informaţiei ; Construcţia şi fiabilitatea aparaturii electronice ; Radio comunicaţii (fac.), poziţia 29 din statul de funcţiuni al catedrei.

Asistent la Facultatea de electrotehnică, Catedra de electronică, automatică şi măsuri, disciplinele Dispozitive şi circuite electronice ; Radio comunicaţii ; Electronică industrială, poziţia 30 din statul de funcţiuni al catedrei.

Asistent la Facultatea de electrotehnică, Catedra de electroenergetică, disciplina Aparate electrice, poziţia 16 din statul de funcţiuni al catedrei.

Asistent la Facultatea de electrotehnică, Catedra de electroenergetică, disciplinele Reţele şi sisteme electrice ; Reţele electrice, poziţia 15 din statul de funcţiuni al catedrei.

Asistent la Facultatea de electrotehnică, Catedra de electronică, automatică şi măsuri, disciplinele Măsuri electrice şi magnetice, Măsuri electrice, poziţia 28 din statul de funcţiuni al catedrei.

Asistent la Facultatea de mecanică, Catedra de material rulant şi desen, disciplinele Locomotive şi automotoare cu motoare termice ; Locomotive şi trenuri electrice ; Motoare termice de tracţiune, poziţia 16 din statul de funcţiuni al catedrei.

Asistent la Facultatea de mecanică, Catedra de material rulant şi desen, disciplina de Desen tehnic, poziţia 23 din statul de funcţiuni al catedrei.

Asistent la Facultatea de inginerie chimică, Catedra de bazele tehnologiei chimice, disciplinele Bazele tehnologiei chimice ; Tehnologia chimică generală, poziţia 16 din statul de funcţiuni al catedrei.

ÎN ATENŢIA ELEVILOR

COOP

Librăria **„Cartea prin poştă"** vă pune la dispoziţie numeroase titluri necesare procesului de învăţămînt, cum ar fi :

M. Atanasiu	— Fizica pentru admitere în facultate	14,50 lei
I. Bunget	— Compendiu de fizică pentru admitere în învăţămîntul superior	32,00 lei
C. Băjenaru	— Exerciţii de gramatică franceză	5,00 lei
I. Cosma	— Probleme şi exerciţii de chimie organică pentru licee	9,20 lei
I. Druică	— Probleme de mecanică şi acustică pentru examenele de bacalaureat şi admitere în învăţămîntul superior	15,00 lei
Al. Graur	— Mic tratat de ortografie	9,75 lei
C. Ionescu-Ţiu	— Algebra şi analiza matematică pentru admitere în facultate	13,50 lei
C. Ionescu-Ţiu	— Probleme de matematică pentru examenele de bacalaureat şi admitere în învăţămîntul superior	18,50 lei
J. Livescu	— Dicţionar german-român	18,00 lei
V. Niac	— Chimie pentru bacalaureat	20,00 lei
B. Popa	— Probleme de termotehnică	23,40 lei
C. Rabega	— Chimie pentru admitere în facultate	20,50 lei
I. Rişăvi	— Chimie şi probleme de chimie pentru examenul de admitere în învăţămîntul superior	28,00 lei
I. Silberg	— Chimie organică	16,00 lei
M. Straje	— Dicţionar de pseudonime	32,00 lei
C. Vintilă	— Culegere de probleme de fizică pentru clasele VI—VIII	7,30 lei

Expediaţi comanda pe adresa : Librăria **„Cartea prin poştă"**, str. Serg. Nuţu Ion nr. 8-12, sector 6, Bucureşti şi veţi primi la domiciliu cărţile solicitate. Plata se face la primirea coletului. Se pot face şi comenzi colective, pe clase.

PENTRU CADRELE DIDACTICE

Librăria „Cartea prin poştă" pune la dispoziţia specialiştilor materiale pentru învăţămîntul preşcolar şi metodici pentru clasele elementare.

În scopul obţinerii cărţilor dorite, trimiteţi o carte poştală pe adresa : Universalcoop — Librăria „Cartea prin poştă", str. Serg. Nuţu Ion nr. 8-12, sector 6, Bucureşti.

ÎN ÎNTÎMPINAREA CONGRESULUI AL XI-LEA AL PARTIDULUI

CONGRESUL XI P.C.R.

„Dorim ca tînăra generație, constructoare a comunismului, să stăpînească cele mai înalte cunoștințe în toate domeniile de activitate."

(Din cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, la Conferința cadrelor și activului de partid din învățămîntul superior)

Calitatea muncii din trimestrul I — premisă a evitării repetenției

La sfîrșitul anului școlar 1973/1974, în Școala generală nr. 5 din Tecuci nu a existat nici un repetent la clasele I—IV, iar la clasele V—VIII, numărul repetenților a fost doar de trei.

Pentru a obține aceste rezultate, cadrele didactice s-au preocupat în permanență de perfecționarea propriei pregătiri profesionale și politico-ideologice. Trei învățători au obținut gradul I, un învățător gradul II.

Ca urmare a preocupării pentru perfecționarea continuă, cadrele didactice se străduiesc să aplice cele mai eficiente metode, mijloace, forme de transmitere și verificare a cunoștințelor. Pornind de la reconsiderarea relației profesor-elev, ele urmăresc să valorifice și să dezvolte potențele intelectuale ale elevilor, apropiindu-se de puterea lor de înțelegere.

La începutul anului școlar, elevii clasei I au fost examinați din punct de vedere medical, pentru ca învățătorii să fie ajutați în cunoașterea acestora sub aspectul dezvoltării psihofizice.

Au fost sesizate, în unele cazuri, deficiențe de vorbire, de gîndire, de memorare, împrejurare care îi va determina pe învățători la tratarea diferențiată a copiilor. La care vor adăuga ore de pregătire suplimentară și consultații, încă din trimestrul I.

Foarte important este, pentru calitatea muncii învățătorului, să evite lecțiile monotone. Rezultate surprinzătoare au dat, în anul școlar trecut, lecțiile în afara clasei, care permiteau elevilor să observe natura, animalele și plantele în mediul lor, contribuind la cultivarea sentimentelor de dragoste față de frumusețile patriei. Diafilmele, discurile, materialele didactice confecționate împreună cu elevii, jocurile didactice vor sta și în acest an școlar în atenția noastră.

Colectivul de învățători și profesori, conducerea școlii sînt preocupați să evite supraîncărcarea, să aplice programul prelungit, pentru a veni în ajutorul elevilor la pregătirea lecțiilor și a temelor.

Sîntem convinși că, străduindu-ne să dăm muncii noastre atributul calității încă din primele zile de școală, prin urmare încă în trimestrul I, vom obține premisa evitării repetenției.

Prof. MARIA BODNARIUC,
directoarea Școlii generale nr. 5 din Tecuci

Activitate atentă, cu fiecare elev

Sarcina de mare importanță a lichidării repetenției, pe care Partidul a încredințat-o învățămîntului românesc, implică mari răspunderi din partea noastră, a învățătorilor. Să învingem, prin actul în sine, consecințele posibile ale acestei legiferări în conștiința unor elevi : superficialitatea, sfidarea obligațiilor lor, mi se pare o datorie firească, a oricărui învățător. În scopul unei promovări neformale, care să nu fie în detrimentul procesului instructiv-educativ, promovare realizată și prin înțelegerea de către elevi a chemării Partidului și Statului nostru, învățătorul are răspunderea importantă de a desfășura o muncă atentă, cu fiecare elev, în cadrul fiecărei ore de curs, după criteriul împărțirii elevilor în slabi, mediocri, supradotați etc, fără a supralicita eforturile celor slabi, fără a-i frustra pe cei foarte buni.

Printre măsurile imediate pe care le-am luat, în deplin acord cu conducerea școlii, pot să enumăr : organizarea unui program de consultații cu elevii între orele 7—8, 12—13, înainte și după cursuri, dezbaterea — cu anticipare ! — în comisiile metodice a unor teme referitoare la cunoașterea aprofundată a elevului sub raport psihopedagogic (dezvoltarea mintală, interesul și motivația învățării, antrenamentul la efort, toate aspectele muncii independente), întreținerea unei legături permanente cu familia și înarmarea ei cu cunoștințe de metodologia și igiena învățării (de exemplu, cînd, cum, unde și cît se poate interveni pentru a-l ajuta pe copil să învețe), eliminarea temelor pentru acasă în general, atunci cînd ele se dovedesc superflue, aplicarea creatoare a programei de către învățători, depășind-o uneori, antrenarea elevilor în investigații proprii pe drumul de la informație la însușirea și sintetizarea ideilor unei lecții noi, sporirea atractivității lecțiilor — stimulînd gîndirea tuturor — și participarea permanentă, mai ales a elevilor slabi, gradat și întărindu-le acestora deprinderile esențiale de scris, citit, deprinderile de muncă, în așa fel ca aceștia să se integreze, încă din clasa I, prin răspunsul dat la cerințele școlii generale actuale, ca membri activi și folositori în societatea noastră.

Inv. VASILE ANDRONESCU
Școala generală nr. 1 „Vasile Cîrlova" din Tîrgoviște

Răspundere nu numai pentru activitate, ci și pentru rezultatele obținute

Recentele Documente de partid fixează cu clarviziune liniile directoare ale societății comuniste. Porțile de aur ale comunismului vor fi deschise, chemarea de a intra pe ele este adresată întregului popor. La acest apel răspundem cu toții — prezent — elevi, educatori, părinți.

Sarcinile mărețe desprinse din Documente, privind înflorirea materială și spirituală a societății noastre îi înflăcărează pe elevi — pe acești visători romantici, care, sub grija atentă și îndrumarea competentă a educatorilor lor, pătrund încrezători în marile laboratoare și uzine ale patriei.

Comuniștii din școala noastră, conștienți de misiunea lor nobilă, de răspunderea ce o au în fața societății, și-au canalizat eforturile în direcția pregătirii tineretului școlar pentru activitatea practică, pentru viață. Răspunderea devine colectivă. Fiecare din noi simte, știe și vrea să formeze tineri cu o structură și sensibilitate deosebită, cu cunoștințe temeinice, esențiale, cu o gîndire flexibilă, care să permită o autoinstruire continuă și să le faciliteze adaptarea la noile condiții și probleme pe care societatea le va ridica. De aici, decurge răspunderea ce-o avem nu numai pentru activitatea desfășurată zi de zi, ci și pentru rezultatele ce le obținem. Să luăm un aspect al activității noastre. Munca de orientare școlară și profesională a elevilor a implicat eforturi sporite din partea colectivului didactic și diverse forme de acțiune : colaborarea cu părinții, numeroase vizite în întreprinderile din Sibiu. întîlniri cu muncitorii, cu elevi și profesori ai liceelor de specialitate, lectorate, întîlniri cu activiștii de partid. Ea s-a concretizat în acțiunea de cuprindere a absolvenților claselor a VIII-a, promoția 1973/1974 la una din formele de învățămînt, treapta I de liceu. Din cei 80 de elevi absolvenți, 74 sînt cuprinși în treapta I de liceu — prioritate avind liceele de specialitate, iar 6 se califică la locul de muncă.

Sarcinile privind evitarea repetenției la clasele I—IV și reducerea ei la clasele V—VIII, sînt mereu în atenția noastră. Astfel, am încheiat anul școlar trecut cu un procentaj de 100% promovabilitate la clasele I—IV, procentul pe școală fiind de 97,8%. Acest lucru a fost posibil nu printr-o slăbire a exigenței cadrelor didactice, ci dimpotrivă, printr-o activitate intensă, conștientă, în care elevul a devenit factorul prim în procesul de învățare, cadrele didactice asumîndu-și rolul de „dirijor-corector-stimulator", lăsînd astfel elevului libertatea de acțiune, de gîndire, de creare.

Drumul început îl vom continua. În ajutor ne vin materialele Congresului al XI-lea al P.C.R., care au fost supuse dezbaterii comuniștilor din întreaga țară. Ele sînt izvorîte din viață și sîntem cu toții hotărîți să le dăm viață.

Prof. MATEI MÖSS
directorul Școlii generale nr. 2 din Sibiu

Munca individualizată cu părinții

Lichidarea repetenției la clasele I—IV și creșterea randamentului muncii la catedră în general — ca sarcini exprese izvorîte din documentele de partid și de stat — invită pe toți învățătorii și profesorii la o exigență sporită față de fiecare elev. În condițiile ei, tratarea individuală a copilului devine o modalitate de lucru indispensabilă.

Efortul în plus pe care de obicei îl reclamă munca individualizată cu școlarii trebuie dublat, în condițiile noilor cerințe — de acela al stabilirii unei legături permanente și puternice cu familia, de natură să o facă un participant **real** la opera educativă desfășurată de școală.

În acest scop, în școala noastră sînt folosite cu succes formele colective de lucru cu familia — „clasicele" lectorate cu părinții și variatele ședințe organizate cu ei pe școală, pe grupe de clase sau pe clase, în vederea informării lor asupra liniilor directoare, a orientărilor care călăuzesc învățămîntul într-o etapă dată, a sarcinilor ce stau în fața școlii în care lucrăm, a problemelor de psihologie a copilului și de metodică a educației. Convingîndu-ne că, deși foarte utile și necesare, aceste forme colective de informare și îndrumare a familiei nu sînt suficiente, și întotdeauna eficiente, ne orientăm tot mai mult, spre o **muncă individualizată** cu părinții. Înțeleg prin aceasta : a) efortul — în special al diriginților — de a cunoaște pe **fiecare** părinte sub aspectul mentalității și al concepției lui despre muncă și societate, al pregătirii de cultură generală, al cunoștințelor lui din domeniul psihologiei copilului și pedagogiei, al metodelor de educare pe care le folosește ; b) preocuparea de a aborda cu părinții problemele de educație pe care le prezintă copilul lor, ținînd seama de particularitățile lor temperamentale, de convingerile și aspirațiile lor. Noi, de fapt și evităm discutarea în adunările cu toți părinții a unor cazuri particulare, lucruri care privesc o familie sau alta. Acestea se discută cu părinții respectivi, cu mult tact și delicatețe, avînd mereu în vedere specificul și notele lor caracteristice.

Munca individualizată cu părinții presupune multe vizite la domiciliu (și nu numai la elevii slabi la învățătură, „cu probleme"), timp rezervat pentru discuții pe îndelete cu mama sau tatăl, fie în cadrul școlii (eu am ore anume rezervate pentru acestea), fie al familiei. Acest timp, care uneori însumează ore întregi, (cum s-o convingi pe mama care-și lovește copilul la cea mai mică greșeală, că metodele ei nu contribuie la mai buna lui pregătire pentru viață, ci dimpotrivă ?), nu este un timp pierdut. Aliatul pe care îl cîștigăm prin această muncă migăloasă și de durată, dusă cu fiecare părinte, are un cuvînt greu de spus în formarea personalității viitorului cetățean, în alegerea drumului pe care acesta îl va urma în viață.

Prof. VIORICA POPESCU
Școala generală nr. 4 din Oradea

Din 922 elevi — 921 promovați

Pentru vizitatorul care pășește astăzi pragul Liceului „Gh. Lazăr" din Sibiu este suficient să știe că pe aici, odinioară și-au purtat pașii elevi ca Gheorghe Lazăr, Aurel Vlaicu, Octavian Goga, Augustin Treboniu Laurian, și alți iluștri înaintași, și-l va încerca un sentiment de mindrie, de adîncă admirație pentru acest renumit lăcaș de cultură al Ardealului. Și așa a rămas și astăzi : un liceu cu tradiție, unul dintre prestigioasele licee ardelene, în care memoria înaintașilor sălășluiește viu în inima celor peste 1 500 de profesori și elevi.

Ani de-a rîndul, generații de tineri s-au străduit să cinstească memoria personalităților care au învățat aici prin eforturi și succese deosebite în munca lor. Și faima liceului a crescut pe măsura rezultatelor obținute. „Chiar din prima zi de școală, îmi spune profesorul Cristea Petrișor, directorul liceului, elevii primului an de studiu vizitează, însoțiți de diriginte și director, muzeul școlii, unde fac cunoștință cu nume prestigioase care au fost cîndva profesori sau elevi aici. Aceasta, aș putea spune, este prima lecție de patriotism la care participă".

Dar tradiția unei școli de prestigiu nu se păstrează de la sine. Numai rezultatele deosebite îi pot conferi renumele de școală foarte bună. Și despre aceste rezultate, despre eficiența muncii celor 53 de cadre didactice ale liceului vorbesc cîteva cifre. Una dintre ele, enunțată din titlul, reprezentînd un procent de 99,9% promovabilitate în anul școlar 1973—1974 (cursuri de zi) prezintă de la sine succesele colectivului didactic, hotărîrea acestuia de a da glas unui deziderat al școlii de azi : sporirea continuă a calității învățămîntului pentru realizarea unei promovabilități generale a elevilor.

În anul școlar trecut, din cei 922 de elevi înscriși la cursurile de zi, 921 au promovat. 40% dintre absolvenții liceului au intrat în învățămîntul superior, restul în școli postliceale și în producție. Dintre cele 27 de clase ale liceului, 21 sînt realiste și numai 6 umaniste, elevii fiind pregătiți în acest fel pentru necesitățile economiei și tehnicii noastre.

Practica lucrărilor de an ale elevilor prezentată în cadrul sesiunilor științifice ale cercurilor de elevi din școală sau pe plan național este bine înrădăcinată, elevii fiind antrenați și obișnuiți să-și formeze un stil de lucru propriu, să aprofundeze, să fixeze și să aplice practic cunoștințele teoretice.

Asemenea rezultate, acestea fiind numai cîteva dintre ele, sînt determinate de buna organizare a procesului de învățămînt, de dorința și străduința continuă de perfecționare a cadrelor didactice (20 cu gradul didactic II și 10 cu gradul I), de eforturile acestora de a răspunde prompt sarcinilor pe care școala de astăzi le are.

Și cum s-ar putea cinsti mai bine decît cu asemenea rezultate memoria unuia dintre promotorii dezvoltării învățămîntului românesc și totodată patronul liceului ?

C. PĂUN

PREŞCOLARII

ÎN DEZBATERE:

Programa activităţii instructiv-educative în grădiniţele de copii

Noul instrument de lucru al educatoarelor, care se aplică — experimental — de la începutul acestui an şcolar pînă la definitivarea actualului proiect într-o programă — suscită un interes deosebit în colectivele didactice solicitate să-şi comunice părerea în legătură cu aplicarea ei. Transcriem, mai jos, cîteva opinii sosite la redacţie.

● E foarte bine că educaţia moral-patriotică s-a constituit ca un capitol obligatoriu, de sine stătător, în proiectul de programă; aceasta dă largi posibilităţi creatoare educatoarelor, o mai mare libertate în alegerea temelor în concordanţă cu evenimente, anotimpuri, cu nivelul grupei şi cu necesitatea adaptării temelor la condiţiile de mediu, urban sau rural. Acest scop educativ este mai conştientizat în noua programă. Este, de asemenea, foarte bine că dezvoltarea vorbirii şi cunoaşterea mediului înconjurător s-au constituit în capitole separate; în felul acesta, putem să ne planificăm mai judicios activitatea. Faptul că predomină jocurile didactice e pozitiv, ele plac mult copiilor, sînt o formă mai accesibilă lor, care îi pune mai des în contact cu mînuirea jucăriilor.

În programa activităţilor manuale s-au introdus operaţii noi, ca bobinarea. Deşi muşchii mîinii copilului nu sînt suficient dezvoltaţi, însuşirea acestei deprinderi e foarte necesară şi ajută mult activităţilor din ciclul primar. Cu un amendament: programa prevede mai întîi operaţia de răsucire a firelor şi apoi înnodarea, deşi pentru copii e mai logic să înnoade firul şi pe urmă să-l răsucească.

Sînt foarte binevenite şi eficace activităţile alese cu grupuri mici de copii. Menţinîndu-se la toate capitolele din programă, ele contribuie la tratarea individuală a tuturor copiilor.

În programa de activităţi matematice, la jocurile logice, nu sîntem de acord cu un singur subpunct: negarea atributelor (neroşu, ne-galben), cuvintele rezultate neexistînd în vocabularul activ al limbii, pot produce neînţelegeri sau o înţelegere greşită. **(Maria Cinca, Neguţa Georgescu, Grădiniţa nr. 1 din Tîrgovişte).**

● Proiectul de programă, îşi poate da oricine seama, este întocmit de oameni competenţi, buni specialişti în acest domeniu. Dar, după părerea mea, în actualul stadiu, poate fi folosit doar la unele grădiniţe — la acelea care au copii ce depăşesc nivelul mediu de dezvoltare. Deci, numai la unele grădiniţe din oraşe; la ţară, îndeosebi, socotesc că acest proiect este aproape impracticabil.

Dacă unele capitole, cum ar fi cel despre educaţia morală, dispun de teme bine alese, care nu cer eforturi prea mari copilului, altele, în schimb, tratate după noua programă, îl surmenează pur şi simplu pe copil. Mă gîndesc, de pildă, la capitolul privitor la activităţile matematice. Aici, noi, educatoarele, am avea nevoie de îndrumări metodice pentru jocurile logice. Ele însă nu ni se dau. Poate n-ar strica, la definitivarea programei propusă dezbaterii, să se tipărească, eventual, o anexă cuprinzînd conţinutul şi metodica desfăşurării acestor jocuri logice.

În general, programa pare prea încărcată. Ea cere o nouă metodologie a predării, care probabil se va edita. Dar cînd? Folosind vechea metodologie la noua programă, eficienţa învăţămîntului la preşcolari nu va fi prea mare. **(Aneta Dolea, directoarea Grădiniţei nr. 14 din Tecuci).**

● În sprijinul educatoarelor ar fi foarte util să apară, în librării, o culegere de poezii şi poveşti din literatura română şi universală, cu şi fără ilustraţii, casete cu imagini din poveştile noi prevăzute de programă, ca şi o culegere de poveşti dramatizate pentru serbări şi programele distractive. De asemenea, o culegere de jocuri muzicale cu text, care este recomandată în programă. Îndrumătorul pentru aplicarea programei ar fi bine să cuprindă şi o planificare model, pe grupe de vîrstă. **(Maria Popescu, directoarea Grădiniţei nr. 1 din Tîrgovişte).**

● După părerea mea, pentru grupa mică (3—4 ani), la care lucrez, **lecturile după imagini nu corespund vîrstei**, deoarece reprezentările copiilor sînt insuficient de clare la această vîrstă, puterea de înţelegere redusă, inteligenţa slab dezvoltată, respectiv procesele psihice de cunoaştere: analiza, sinteza, abstractizarea, comparaţia, generalizarea nu sînt formate.

Activităţile de pictură consider că nu sînt accesibile vîrstei de 3—4 ani, deoarece, pentru reuşita lor, este necesar ca **într-o perioadă de un an** să li se formeze mai întîi reprezentările complete şi precise despre obiectele şi fenomenele din mediul înconjurător pe baza perceperii însuşirilor caracteristice ale acestora: forma, culoarea, mărimea. Concomitent cu aceasta, e nevoie să li se formeze, în prealabil, copiilor, deprinderea de a mînui corect materialele pe care le folosesc: pensule, acuarele, tempera, stilou cu pîslă etc.

În cadrul activităţilor manuale, consider că sînt inadecvate acestei vîrste temele care urmăresc formarea deprinderilor practice de: lipire a unei bucăţi de material (hîrtie, ţesături textile de in, bumbac (stambă), fibre sintetice (tricotaje); îndoire a unei suprafeţe de material (să se introducă spre sfîrşitul anului); răsucire a unei fîşii de material (1—2 cm lăţime) pentru a o transforma în fir; şnuruire (trecerea firului peste muchie prin orificiile deschise pe marginea hîrtiei) pentru a realiza obiecte, ca: semn de carte, rame pentru tablouri în casa păpuşii. Aceste teme nu pot fi realizate, din următoarele motive: deprinderile tehnice nu sînt exersate suficient la această vîrstă; muşchii mici ai mîinii nu sînt dezvoltaţi suficient; sensibilitatea tactilă este redusă etc. **(Eugenia Mihăiescu, Grădiniţa nr. 1 din Tîrgovişte).**

● Proiectul noii programe obligă la o cunoaştere temeinică a particularităţilor individuale a copiilor prin promovarea activităţii diferenţiate, cu subgrupe mici de copii.

Noul, în programa de faţă, se relevă încă de la început, prin orientarea conţinutului, în vederea realizării laturii formative a procesului de învăţămînt, prin caracterul orientativ al orarului (aici trebuie menţionată lipsa activităţii de desen din orarul grupei mijlocii !), cît şi în ceea ce priveşte etapa din zi în care se desfăşoară şi durata activităţii. De asemenea, prin gruparea în 9 categorii de activităţi, cu sarcini, conţinut şi mijloace de realizare bine definite, între care se numără şi jocul şi activităţile alese.

Alcătuirea unui capitol distinct în vederea realizării educaţiei moral-patriotice asigură sistematizarea influenţelor în acest sens.

Noutăţi salutare aduce capitolul „Desen, pictură, modelaj" prin introducerea desenului în mijlocul naturii şi a exerciţiilor grafice, cît şi capitolul „Activităţii practice", atît prin conţinut şi materialul folosit, cît mai ales prin introducerea jocurilor şi exerciţiilor cu materiale executate de copii, ceea ce favorizează susţinerea motivaţiei copiilor în lucru.

Realizarea activităţilor cu conţinut matematic necesită însuşirea de către educatoare a bazelor matematicii moderne şi a limbajului matematic corespunzător.

Introducerea jocurilor logice matematice prilejuieşte exersarea intensă a operaţiilor gîndirii copilului şi însuşirea de către acesta a cuvintelor şi expresiilor adecvate operaţiilor efectuate, **numai sub rezerva instruirii prealabile a educatoarei în acest sens.** Sînt necesare, pe lîngă o metodică specială, explicaţii suplimentare, chiar în paginile programei, întrucît sînt educatoare care nu cunosc nici metodologia predării acestui capitol, nici trusa „Dienes" de jocuri logice sau setul „Matema" (suplimentul pentru învăţămîntul preşcolar nr. 1, 2, 3 din 1973 al Revistei de pedagogie conţine un număr de explicaţii în acest sens).

La activităţile manuale, sînt puţine educatoare care, spre exemplu, datorită noutăţii deprinderii şi materialului folosit, pot deduce din schema grupei mari modul de realizare a temei „Pomul cu coroană rotundă": prin buclarea repetată a unei bucăţi de sîrmă, apoi arcuirea ei cu buclele în interior pentru redarea coroanei şi tulpinii, iar pentru „Plop", prin simpla alungire a coroanei rotunde a pomului. Tot aici, sînt necesare explicaţii suplimentare privind realizarea numărului de ore (64 în loc de 32 cît prevede orarul şi în activităţi organizate cu subgrupe mici de copii), cît şi indicaţii stricte cu ilustraţiile din reviste şi cărţi ce urmează a fi date copiilor să fie decupate.

Aplicarea noii programe este de neconceput fără o susţinută activitate de cercetare şi spirit creator din partea educatoarei. În aceasta stă forţa şi vitalitatea ei. **(Ioana Spiru, Grădiniţa Sud din Rm. Vîlcea).**

● Apreciem iniţiativa de mărire a numărului de activităţi zilnice la toate grupele de copii (activităţi matematice, activităţi manuale şi desen) şi este bine că activităţile moral-patriotice s-au introdus ca un capitol distinct, care exclude fărîmiţarea. Ar mai fi necesare: completarea de către educatoare a activităţilor de desen cu teme propuse la latitudinea ei, povestirile şi lecturile literare spuse de educatoare şi depăşirea duratei convenţionale a unor activităţi.

În proiectul de programă s-au strecurat şi lipsuri: în conţinutul programei nu sînt sprijinite suficient educatoarele care lucrează cu grupa combinată; anumite pagini sînt defectuos tipărite — ex. paginile albe: 66—67, 70—71, 74—75, 78—79, 82—83, 86—87, 90—91; temele şi titlurile enumerate nu sînt însoţite de materialul ajutător necesar (cîntece, poezii, lecturi literare, jocuri logico-matematice); lipsesc activităţile de desen din orarul grupei mijlocii.

Pentru ca în procesul instructiv-educativ să primim un ajutor mai substanţial, propunem: să se editeze noi metodici; grădiniţele să fie dotate cu tablouri şi ilustraţii cu scene din temele lecturilor după imagini şi activităţilor moral-patriotice; pentru evitarea improvizaţiei şi a formării unor noţiuni eronate la activităţile matematice, dotarea de către Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului cu trusele necesare jocurilor logico-matematice; să se imprime pe discuri destinate preşcolarilor toate auditiile muzicale specifice; să se difuzeze programe şi material ajutător în număr suficient. **(Colectivul de educatoare al Grădiniţei nr. 3 din Rm. Vîlcea).**

● Punînd un accent deosebit pe munca individuală cu copiii, pe munca preşcolarilor în general, actualul proiect de programă vizează o programă îndrăzneaţă şi destul de pretenţioasă, după părerea mea.

Să luăm, spre exemplu, activităţile matematice. Ele sînt foarte utile, foarte interesante. Dar atîta timp cît nu va exista materialul necesar desfăşurării acestor activităţi, ele sînt practic imposibil de realizat. Nu este vorba de acel material care se poate confecţiona de către noi, ci de acele truse de jocuri logico-matematice (tip Dienes) despre care nu ştim nici cum arată, nici cum se confecţionează. De aceea, aş propune ca cel puţin o educatoare din fiecare judeţ să fie instruită cu privire la alcătuirea acestor materiale didactice, pentru ca, la rîndul ei, să poată transmite celorlalte educatoare cum se confecţionează şi cum se lucrează cu aceste materiale. **(Viorica Fofeldea, directoarea Grădiniţei nr. 4 din Sibiu).**

CLASELE I-IV

Valoarea intuiţiei în de cunoaştere la cl

Necesitatea intuiţiei se justifică prin structura psihică şi particularităţile de vîrstă ale copilului. Elevul de vîrstă mică şi mijlocie gîndeşte concret, gîndirea lui fiind bogată în imagini. El înţelege bine ceea ce este concret, ceea ce i se demonstrează cu ajutorul materialului didactic şi al obiectelor înconjurătoare.

De aceea, procesul de învăţămînt la clasa I trebuie să pornească de la concret pentru a ajunge la abstract, de la formularea unor imagini clare şi judecăţi legate de obiectele lumii reale, pentru a ajunge la formarea gîndirii abstracte.

Utilizarea intuiţiei în procesul de învăţămînt asigură claritatea percepţiilor, contribuind într-o măsură hotărîtoare la stabilirea şi stimularea atenţiei, la însuşirea şi memorarea temeinică a cunoştinţelor, la formarea unei gîndiri clare şi profunde.

Observînd la elevii mei de clasa I, că au un limbaj sărac şi că procesele gîndirii sînt încă slab dezvoltate, am căutat să-i învăţ să utilizeze materialul didactic intuitiv existent în şcoală sau confecţionat pe plan local ca: planşe intuitive pe diferite teme: „Familia", „Satul", „Obiectele şcolarului", „Mobilierul şcolar" etc. tea elevilor să lecţiilor de „L birii" şi să p văd în aceste du-i în felul preabecedară, elevii şi-au în rul şi, dintr-u au ajuns să activ, îmbogăţi cu diferite re mea înconjurăt te reproducere maginilor pre cu ajutorul cu late de ei în p a permis şi fa lor cu propozi

Procedeul in sit şi în preze şi discutarea d Nu mai vorbi tatea utilizării itiv în predare de varietatea r tic intuitiv aju mularea unor abstractizarea tematice.

Să luăm de rea noţiunii de ţinutul său". E gem stabilire sau a raport numită mulţi numărul care

În sprijinul perfec

Colectivul de învăţători din comuna Borod, judeţul Bihor, acordă o deosebită atenţie activităţii comisiei metodice, asigurîndu-i an de an, prin munca noastră creatoare şi de cercetare, rolul de centru metodic şi local de perfecţionare pentru o cît mai sporită eficienţă a procesului instructiv-educativ.

Acum, la început de an şcolar, în cadrul unei minuţioase analize, avînd în vedere perspectiva dezvoltării învăţămîntului în ţara noastră, rezultatele muncii din anul trecut au fost scoase în evidenţă cerinţele majore şi specifice de care va trebui să ţinem seama stabilindu-se pentru comisia metodică tema: „Înlăturarea insuccesului şcolar şi asigurarea eficienţei tuturor obiectelor de învăţămînt la clasele I — IV".

Pentru realizarea acestui obiectiv am stabilit cîteva mijloace care, dealtfel, vizează permanenta noastră perfecţionare din punct de vedere a măiestriei pedagogice, dezvoltarea exprimării şi a gîndirii elevilor, a scrierii acestora, evidenţa curentă a rezultatelor obţinute de elevi (evidenţă, care permite luarea măsurilor celor mai adecvate la momentul oportun), formarea sistemului practic, înlăturarea insuccesului şcolar etc. Dintre aceste mijloace amintesc: pregătirea minuţioasă pentru lecţii, prezentarea de scurte comunicări în legătură cu noutăţile apărute în literatura pedagogică şi presa de specialitate. Aceste comunicări sînt grupate pe colective de învăţători în aşa fel ca fiecare colectiv să studieze un anumit domeniu de activitate, sau un anumit obiect de învăţămînt pe un ciclu de 4 clase, organizarea unui cerc de creaţie literară menit să formeze exprimarea corectă, creatoare şi artistică a elevilor claselor I — IV şi înfiinţarea unui colţ intitulat „Hai să gîndim !". Această formă de activitate va avea drept scop solicitarea gîndirii elevilor pentru crearea unor probleme şi, în acelaşi timp, rezolvarea lor de elevii dornici să o facă. De asemenea, vor fi afişate şi probleme gata formulate de învăţători, separat pentru fiecare clasă. Nu vor lipsi nici curiozităţile şi jocurile pentru dezvoltarea gîndirii, cu precădere formulate de elevi.

Corectarea permanentă a caietelor în scopul îmbunătăţirii calităţii scrierii, desfăşurarea activităţii în clasă, pe grupe diferenţiate şi cu program prelungit de 1 — 2 ore zilnic, asigurarea unei frecvenţe de 100% a elevilor completează activitatea desfăşurată de comisia metodică din şcoală. Ne-am propus, de asemenea, să întocmim subiecte unice pe comună pentru lucrările de control, cîte două trimestrial, la 2 — 3 obiecte de învăţămînt, aceste lucrări de control urmînd a fi date în caiete speciale, asigurîndu-se astfel, pe lîngă cunoaşterea situaţiei reale din fiecare clasă şi ţinerea evidenţei progresului înregistrat de

cesul

I

nd posibilita-
rve în cadrul
ltarea vor-
ască ceea ce
e. Pregătin-
în perioada
observat că
ţit vocabula-
abular pasiv,
un vocabular
şi şi memoria
ntări din lu-
ce permi-
uşurinţă a i-
e în tablouri
aţelor formu-
iţii. Aceasta
rizarea elevi-

i l-am folo-
a, observarea
elor diafilme.
spre necesi-
edeului intu-
itmeticii, un-
alului didac-
elevi la for-
eralizări, la
noţiuni ma-

plu „Forma-
măr prin con-
acesta înţele-
respondenţei
dintre o a-
e obiecte şi
nnează aceas-
tă mulţime, astfel încît, la pronunţarea unui număr, elevul să-şi reprezinte în cuvinte grupul de obiecte respectiv. Cu alte cuvinte, noţiunea de număr trebuie să se formeze prin reprezentarea unei anumite mulţimi pe baza percepţiei unor grupe de obiecte variate, dar cu acelaşi număr de elemente.

Să luăm de exemplu formarea noţiunii privitoare la conţinutul numărului 2.

Mai întîi se vor număra 2 bile, 2 beţişoare, 2 nuci, 2 mere etc... Pe urmă se vor prezenta planşe cu : 2 case, 2 copaci, 2 miei şi se vor utiliza şi ilustraţiile din manualul care reprezintă : 2 biciclete, 2 rîndunele, 2 avioane, 2 buline etc..., trecîndu-se în mod treptat de la forma concretă, la cea abstractă. Se va avea grijă la stabilirea corespondenţei dintre imaginea abstractă a numărului şi conţinutul său în obiecte. Obiectele sau imaginile prezentate trebuie grupate corespunzător cu numerele respective. Astfel, pentru numărul 1, un obiect, pentru numărul 2, două obiecte etc...

Folosirea procedeului intuitiv face mai uşoară înţelegerea la vîrsta mică şi mijlocie, a fenomenelor şi legilor ce guvernează lumea înconjurătoare. Principiul intuiţiei este o cerinţă esenţială a procesului de învăţămînt şi o necesitate a apropierii şcolii de viaţă, de practică.

Inv. IOAN COICA
Şcoala generală din Drauţ, jud. Arad

onării învăţătorilor

iecare elev de la o perioadă la alta, în scopul lu-
rii celor mai eficiente măsuri de îmbunătăţire a
uncii.

De asemenea, vom permanentiza practica de
olosire a lucrărilor de control curente de către
ecare învăţător, la intervale scurte, în vederea
unoaşterii reale a situaţiei din fiecare clasă, a
ivelului fiecărui elev. O mare importanţă acordă
rientarea elevilor către activităţi practice, utile,
u scopul de a-i obişnui să îndrăgească munca fi-
ică, munca, în general, şi să aibă noţiunea va-
orii ei sociale.

Inv. VALERIA BUTIRI
Şcoala generală din com. Borod, jud. Bihor

„Revista de pedagogie"

— Nr. 9 şi 10 septembrie. octombrie 1974 —

**Consemnăm din su-
harele revistelor apă-
ute în septembrie şi
ctombrie a.c. :** Stan-
iu Stoian : Integrarea
ducaţională în mode-
ul ales ; Leon Ţopa :
Categoriile didactice în
erspectiva educaţiei
ermanente ; Liviu Fi-
imon : Învăţămîntul
ără repetenţie ; Ni-
olae Mitrofan : Influ-
nţa unor factori psiho-
ociali asupra activităţi
i rezolutive a ele-
ilor ; Costin Ştefănes-
u, Violeta Apostol :
ercetarea concretă a
valuării randamentului
colar ; Dumitru Mus-
er : Tehnica elaborării
estelor docimologice ;
Elena Someşan : Con-
ribuţia povestirii isto-
ice la educaţia patrio-
ică a preşcolarilor ;
Precup Roman : Moda-
ităţi de realizare a re-
aţiei învăţător-elev la
lasele I-IV ; Em. Di-
nitriu : Perspective
le inovării în învăţă-
mînt în lumina proiectului de Program al P.C.R. ; Ion T. Radu şi Nicolae Oprescu : Evaluarea rezultatelor învăţămîntului general din punct de vedere al şcolarizării generaţiilor ; Dumitru Grigoriu : Colaborare şi cooperare eficientă între grădiniţă şi şcoală ; Silvestru Boatcă : Programul prelungit — o necesitate pentru şcoală, pentru societate ; Pavel Petroman : Studiu individual în şcoala cu program prelungit ; Luminiţa Ghivirigă şi Toma Stan : Specificul procesului instructiv-educativ în condiţiile şcolii unice ; Mircea Răducan : Şcoala unică — formă de perfecţionare a organizării şi conducerii procesului de învăţămînt şi G. Văideanu : „Pentru o pedagogie a trezirii", pentru o transformare profundă a calităţii învăţămîntului primar.

GIMNAZIUL ŞI LICEUL

Planul de producţie al şcolii

Liceul „Dumitru Petrescu" din Bucureşti a organizat activitatea tehnico-productivă în trei ateliere şcoală şi direct în producţie, în întreprinderile „Dacia" şi C.I.A.C.U.T. Tehnometal. În funcţie de opţiunile elevilor, de necesarul de cadre pe plan local şi de specificul întreprinderilor patronatoare, au fost create locuri de muncă în meseriile : lăcătuş-ajustor, bobinatoare textile, ajustoare-textile şi confecţii-textile.

Avînd în vedere forţa de muncă de care dispune liceul prin grupele de elevi pe specialităţi şi ani de studii, capacitatea atelierelor şcoală şi indicaţiile inspectoratului şcolar, un colectiv alcătuit din reprezentanţi ai şcolii şi ai întreprinderii, condus de directorul liceului, a întocmit planul de producţie pe anul şcolar 1974 1975.

Planul de producţie cuprinde comenzi din întreprinderile „Dacia" şi C.I.A.C.U.T.-Tehnometal, lucrări pentru vînzare prin magazinul „Expo-şcoală" şi lucrări pentru autodotare. Rubricile planului de producţie respectă documentaţia tehnică : Denumirea produsului, Unitatea de măsură, Cantitatea, Valoarea unitară şi totală, Categoria tarifară, Timp de operaţie, pe bucată, Termen şi Beneficiar.

A. **Comenzile din partea întreprinderilor** „Dacia" şi C.I.A.C.U.T.-Tehnometal : şorţuri de protecţie pentru filatoare şi ţesătoare, pantaloni cu pieptar pentru ţesătoare, mese metalice pentru strung etc.

B. **Lucrări pentru vînzare** prin magazinul „Expo-şcoală" : seturi faţă de masă, mese pentru telefon, scăunele tip pescar, corpuri de iluminat etc.

C. Lucrări pentru autodotare : Trecerea la predarea integrală pe cabinete, laboratoare şi ateliere a făcut necesară o dotare rapidă, pentru care s-a întocmit un plan cu termene foarte scurte. O parte din lucrări : vestiare pentru elevi, perdele pentru camuflaj, mese pentru aparatele audio-vizuale, rafturi, scaune taburete, ciocane pentru lăcătuşărie, garduri metalice etc. Ne preocupă asigurarea, prin lucrările prevăzute în planul de producţie, a condiţiilor materiale care să permită integrarea eficientă, creatoare şi continuă a elevilor noştri în activitatea productivă.

Profesor-maistru
TITU ALEXANDRU,
şeful catedrei Activităţii tehnico-productive, Liceul „Dumitru Petrescu", Bucureşti

Paradoxul coperţilor frumoase

Mă uit la clădirea nouă a atelierelor-şcoală ale Liceului „Vasile Roaită" din Rîmnicu-Vîlcea cu admiraţia cu care m-aş uita la coperţile frumoase şi trainice ale unei cărţi. Devin nerăbdător să deschid cartea...

Un cuvînt înainte nu tocmai convingător : hala de maşini-unelte, comună pentru atelierele de lăcătuşărie şi strungărie. Încăpătoare, dar săracă în... maşini unelte ! Un strung, în mijloc, care „nu prea funcţionează" sau, în orice caz, „pe elevi nu-i prea lăsăm să lucreze cu el, i-ar putea accidenta", îmi explică directorul Liceului, prof. Gh. Negoiţă. Aflu că şi raboteza e veche, ferăstrăul mecanic nu tocmai bun. Maşina de găurit funcţionează, altfel cum s-ar fi putut lega între ele barele de fier primite de la Combinatul de prelucrare a lemnului, pentru a se transforma în transportoare de mobilă ? 120 de bucăţi, a 1 800 lei bucata...

Cînd şcoala va intra în posesia veniturilor parte, îşi va cumpăra un strung nou, un alt ferăstrău mecanic. Pînă atunci, în atelierele şcolii se execută comenzi pentru C.P.L. cu maşini-unelte defecte aduse din... C.P.L. Altfel, conducerea liceului şi preşedintele comitetului de părinţi îmi relatează cele mai bune impresii despre colaborarea cu întreprinderea. De pildă, pentru valorificarea deşeurilor de furnir, placaj ş.a. din combinat, se va înfiinţa la liceu, încă în acest an şcolar, un atelier de **entarsie.**

Elevii care se iniţiază în această activitate ar putea fi angajaţi, după absolvire, într-o viitoare secţie de entarsie a combinatului. Perspectivele activităţii tehnico-practice a elevilor alături de perspectivele întreprinderii patronatoare !

Dacă n-aş fi aflat şi că în alegerea comenzilor se mai apelează la criteriul „simplităţii şi rentabilităţii", dacă preşedintele comitetului de părinţi nu mi-ar fi spus că uscătoarele de prosoape se vor lucra de preferinţă în ateliere pentru că „se fac uşor, nu ridică probleme şi se vînd binişor" (cînd, de fapt, instruirea tehnico-productivă trebuie să ridice probleme, să nu rămînă la suprafaţa tainelor meseriei) aş fi închis, probabil, cartea cu coperţi frumoase şi trainice, mai liniştit.

D. CRISTIAN

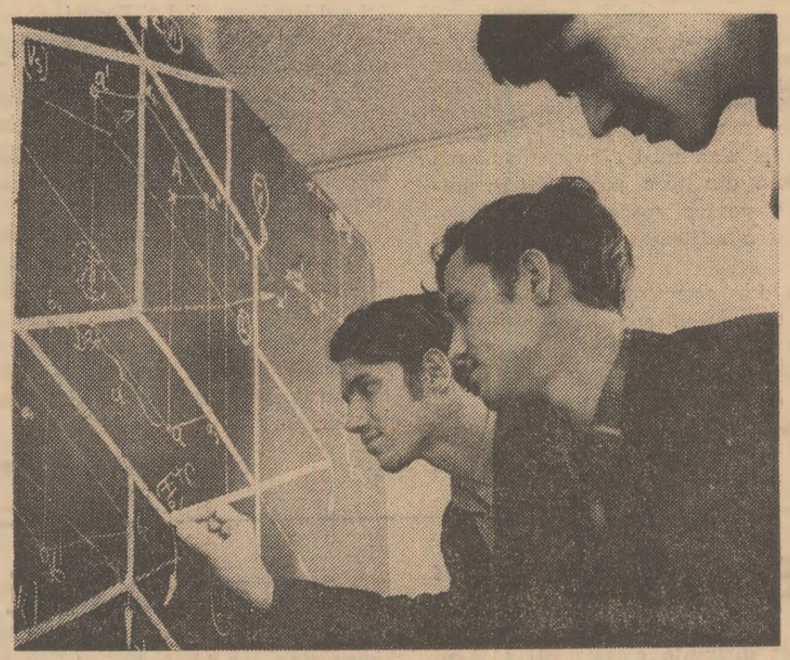

La originea... produsului finit !

Un atelier cu specific local

Materia primă — papura

Atelierul de împletituri al Şcolii generale din satul Crişan aflat în inima Deltei este un exemplu elocvent că, acolo unde sînt folosite resursele naturale specifice locului şi unde se continuă tradiţiile unor vechi meserii, realizările nu întîrzie să se vadă.

— Am profilat atelierul nostru pe confecţionarea de obiecte din papură, în special rogojini şi coşuleţe — ne spunea prof. Andrei Ivanov, directorul şcolii; i-am dat acest profil, în primul rînd, pentru că elevii sînt iniţiaţi încă de-acasă în deprinderea acestei îndeletniciri; în al doilea rînd, pentru că papură aici, în Deltă, avem din belşug ; în al treilea rînd, pentru că oricare altă orientare a atelierului şcolar, în această parte a locului, ar fi ridicat probleme deosebite.

— Totodată, adaugă prof. Ştefan Neaţu, obiectele confecţionate de elevi sînt indispensabile sătenilor noştri, deci foarte solicitate. Anul trecut, de pildă, şcoala a obţinut circa 8 000 lei venituri din valorificarea printre membrii cooperatori a rogojinilor şi coşurilor de papură. Cu banii încasaţi am făcut o excursie în munţi (excursie care pentru elevii noştri, crescuţi între ape, a lăsat impresii de neuitat), am dat o cotă-parte la amenajarea unui bazin de înot în oraşul Tulcea, iar cu suma rămasă ne gîndim să mărim numărul războaielor de împletit rogojini, deoarece cele cinci, existente în prezent, par insuficiente.

Mai aflăm că şcoala intenţionează nu numai să mărească, dar să şi diversifice producţia atelierului, căutînd în acelaşi timp o formă mai organizată de valorificare a obiectelor confecţionate: prin contracte cu cooperativele învecinate. Aflăm, de asemenea — şi ne convingem la faţa locului — că munca împletiturilor din papură îi pasionează pe elevi, că mulţi dintre ei doresc să continue această meserie şi după absolvirea şcolii.

D. R.

Autoconducerea, obiectiv esenţial al muncii educative cu elevii

În cuvîntarea la Conferinţa cadrelor şi activului de partid din învăţămîntul superior, ţinută la 13 septembrie a.c., cu prilejul deschiderii acestui an de învăţămînt, tovarăşul Nicolae Ceauşescu analizează cu competenţă şi spirit de răspundere drumul parcurs de învăţămîntul nostru spre perfecţionare, trasînd sarcinile ce-i revin în continuare. Ca în toate documentele de partid, referitoare la dezvoltarea şi perfecţionarea învăţămîntului, şi în această cuvîntare, secretarul general al partidului nostru arată că progresul învăţămîntului, eficienţa lui se va putea realiza numai în condiţiile sporirii valorii educative a acestuia şi ale întăririi legăturii procesului instructiv cu viaţa.

Pregătirea practică a tineretului, legătura organică între şcoală, producţie şi viaţă constituie, aşadar, ideea de referinţă pentru aprecierea progresului în domeniul învăţămîntului.

Printre diversele aspecte pe care le are pregătirea pentru viaţă, pentru activitatea practică a tineretului se numără şi dezvoltarea capacităţii acestuia de a se gospodări, de a se conduce singur. „A-l învăţa pe student, pe elev să gospodărească şi să conducă este un act educativ", spunea tovarăşul Nicolae Ceauşescu în cuvîntarea amintită. Autoconducerea se înscrie astfel ca un obiectiv fundamental al educaţiei. Instituţiile de învăţămînt, atelierele, laboratoarele, cantinele, căminele, taberele de odihnă, microfermele şi loturile agricole sînt locurile cele mai potrivite pentru a dezvolta la tineretul nostru o atitudine comunistă faţă de condiţiile corespunzătoare de viaţă şi studiu, grijă şi spirit gospodăresc pentru bunurile materiale puse la dispoziţie. Nu se poate considera că un tînăr este pe deplin pregătit pentru viaţă dacă nu ştie să se gospodărească.

Un rol deosebit în promovarea autoconducerii la elevi şi studenţi îl are U.T.C.-ul. „Ce fel de organizaţie revoluţionară, ce fel de tineri — mîine chemaţi să conducă fabrica — sînt aceia care nu se dovedesc în stare să-şi conducă căminul şi cantina în care trăiesc şi mănîncă ?", arată secretarul general al partidului nostru. „Greşim, dăm o educaţie necorespunzătoare tineretului, atunci cînd nu-i dăm răspunderea din şcoală, din liceu, nu numai în universitate, pentru gospodărirea şi administrarea mijloacelor pe care le foloseşte".

Viaţa de organizaţie a pionierilor sau a tineretului constituie un prilej potrivit pentru manifestarea iniţiativei, în domeniul autoconducerii.

Sînt nenumărate prilejurile pe care un cadru didactic le are la îndemînă, pentru a stimula iniţiativa elevilor, pentru a le spori răspunderea. Ca să poată stimula iniţiativa, este însă necesar ca însuşi profesorul să o posede. Există profesori care-şi „sufocă" elevii, dîndu-le în permanenţă soluţii, transformîndu-i în simpli executanţi, sau alţii care, dimpotrivă, îi lasă fără îndrumarea necesară, ca să nu le „înăbuşe" personalitatea. Ambele sînt soluţiile comodităţii. Desigur, e mult mai greu să le stimulezi iniţiativa, să prilejuieşti ocazii în care elevii să şi-o manifeste şi apoi să ştii să te retragi, să-i urmăreşti de la distanţă, gata oricînd să intervii atunci cînd e nevoie.

Nenumărate sînt şi colectivele didactice, numele profesorilor, ale profesorilor diriginţi, în genere, pe care le putem cita printre acelea care-şi înscriu ca obiectiv fundamental al educaţiei : promovarea autoconducerii la elevi. Mă voi limita la cîteva.

La Liceul nr. 2 din Sibiu, succese deosebite în organizarea colectivului de elevi ale claselor a obţinut profesorul Richard Schuller. Una dintre problemele dificile, îmi spunea tovarăşul profesor, este aceea de a găsi noi împrejurări în care elevii să-şi manifeste iniţiativa. Am aflat, astfel că, sub îndrumarea atentă a dirigintelui. ani de-a rîndul, elevii şi-au gospodărit cabanele de schi, de la procurarea lemnelor de încălzit pînă la gătitul mîncării, că şi-au alcătuit singuri o formaţie muzicală, că în taberele de vară elevii îşi organizează echipe de serviciu în care, prin rotaţie, cîte 12 dintre ei, sînt antrenaţi în posturi de răspundere, ajutînd astfel la buna administrare a taberei.

În acele şcoli, unde colectivul didactic a ştiut să-i atragă pe tineri în munca de gospodărire, acolo unde elevii sînt realizatorii curăţeniei, aducîndu-şi contribuţia alături de cadrele didactice în realizarea serviciului pe unitatea şcolară, acolo domneşte ordinea, şcoala are un aspect îngrijit.

La Liceul nr. 2 din Tecuci, o echipă de control obştesc, alcătuită din 5 elevi din clase diferite, iniţiată de Comitetul U.T.C. al liceului, verifică săptămînal felul în care elevii întreţin curăţenia şcolii, a internatului, cărţile din bibliotecă, manualele, se preocupă de alcătuirea unui meniu corespunzător şi de buna administrare a cantinei şcolare.

În viaţa şcolii se ivesc numeroase prilejuri în care elevii sînt puşi în situaţia de a lua singuri hotărîri. Şi dacă nu se ivesc, un bun profesor le creează singur şi ştie cînd să se retragă pentru ca îndrumarea să nu se transforme în tutelă.

CORNELIA GÎRMACEA

„Secretul" prezenţei

Sînt diriginta clasei a VII-a şi-mi continui munca din anul trecut, întrucît duc mai departe aceeaşi clasă. Am reuşit, încă din anul trecut, să asigur o frecvenţă de sută la sută în clasa mea. Cum am procedat ? Am căutat în primul rînd să iau contact cu părinţii copiilor, să le cunosc condiţiile de viaţă de acasă, întrucît consider că aici trebuie căutată în primul rînd sursa absenţelor.

Am avut, de exemplu, anul trecut în clasă o fetiţă care a lipsit de cîteva ori la începutul anului. Cercetînd, cu ocazia vizitei la domiciliu, situaţia, am putut constata că provine dintr-o familie dezorganizată, unde tatăl a părăsit domiciliul şi a lăsat-o pe soţie singură cu mai mulţi copii, pe care aceasta nu i-a putut supraveghea în mod satisfăcător. N-a trecut mult timp şi, ajutată fiind de colectivul clasei, am creat un climat de prietenie şi bună înţelegere, în cadrul căruia şi fetiţa s-a simţit bine, considerînd şcoala ca un adevărat cămin şi a început să o frecventeze fără nici o absenţă.

„Secretul" prezenţei regulate la şcoală consider că este asigurarea unui climat de încredere şi stimă reciprocă între profesori şi elevi, între profesori şi părinţi. I-am învăţat pe copii să spună adevărul. Nu-i pedepsesc nici în cazul cînd, din anumite motive întemeiate, nu şi-au pregătit lecţiile. Evit astfel fuga de la şcoală, întrucît e preferabil să fie de faţă, chiar şi nepregătiţi, decît să nu vină de frica unei note proaste.

N-am neglijat, bineînţeles, nici educaţia părinţilor. Am organizat întîlniri, mese rotunde etc., în cadrul cărora am discutat despre problemele educative, dîndu-le sfaturi concrete cu privire la creşterea copiilor lor.

Prof. ELEONORA IDU
Şcoala generală nr. 1 din Mediaş

Cu prof. Ana Săndulescu, inspector şcolar general al Inspectoratului şcolar al judeţului Bihor,

despre: EFICIENŢA CONTROLULUI

Red. : Mai întîi, să ne precizăm termenii.

Ana Săndulescu : Înţeleg printr-un **control eficient** acela care reuşeşte să imprime un **plus de calitate** activităţii fiecărui învăţător sau profesor inspectat, să ducă la îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ din şcoala respectivă şi din toate şcolile judeţului.

Red. : În ce mod vă organizaţi sistemul de inspecţii pentru a face ca ele să imprime activităţii şcolii acel impuls calitativ despre care vorbiţi ?

A.S. : Ne călăuzim neabătut după ideea că fiecare şcoală trebuie să fie sau să devină o unitate bună. În consecinţă, ne alegem pentru control înainte de toate acele unităţi care, într-o anumită perioadă, ridică probleme deosebite din punct de vedere al calităţii muncii cadrelor didactice şi mai cu seamă al reuşitei elevilor. Totodată, urmărim, în alegerea şcolilor, să asigurăm şi o oarecare frecvenţă a controlului în unităţile de pe teritoriul judeţului. De obicei, anunţăm, de la începutul trimestrului, programul nostru de inspecţii. Astfel, avem posibilitatea să spunem că dacă o şcoală, deşi anunţată din timp, n-a reuşit să se prezinte la inspecţie în mod corespunzător — în afara controlului, activitatea ei, desigur, este mai puţin bună, şi reclamă revenirea noastră în mijlocul colectivului ei cu alte acţiuni de îndrumare şi control.

Aceasta nu înseamnă că negăm utilitatea controlului inopinat, pe care, de asemenea, îl folosim.

Red. : Din variata paletă a mijloacelor de control, pe care le apreciaţi cel mai mult ?

A.S. : Inspecţiile frontale, care ar trebui să ocupe majoritatea timpului ce se afectează muncii de îndrumare şi control. Ele ne dezvăluie amplu tabloul activităţii din şcoală şi ne dau posibilitatea să desluşim **fenomene**, aspecte tipice şi să acţionăm în funcţie de ele. Tematica pentru aceste inspecţii (şi nu numai pentru ele), o pregătim cu mare atenţie, cu participarea unui colectiv de inspectori din care nu lipsesc inspectorul general, inspectorul general adjunct. Această tematică se dezbate cu colectivul care participă la inspecţie. Întotdeauna ea este însoţită şi de indicaţii cu privire la acţiunile concrete ce se vor organiza de către cei ce efectuează controlul (de exemplu : discuţii cu colectivele de catedră, ale comisiilor metodice, lucrări de control ce se vor da etc.). Şi aceste acţiuni sînt atent pregătite. Bunăoară, lucrările de control, pe care le apreciem în mod deosebit pentru că ne dau posibilitatea să verificăm nemijlocit pregătirea unui număr mare de elevi. Cele 3-4-5 subiecte pe care le stabilim în vederea lor, le discutăm cu profesorul clasei. Lucrările sînt corectate de către acesta, apoi de noi. Uneori sînt date spre corectare şi unor profesori de specialitate din alte şcoli. (Oferim astfel posibilitatea ca aceştia să facă o comparaţie critică şi autocritică cu situaţia din şcoala lor.) De asemenea, obişnuim să cercetăm tezele, extemporalele din timpul trimestrului, sub aspectul calităţii subiectelor, al nivelului tratării, al exigenţei profesorului în notare.

Prin aceste lucrări noi obţinem informaţii foarte preţioase despre nivelul de pregătire al copiilor. S-a întîmplat ca elevii unor profesori care ţineau lecţii bune cu prilejul asistentelor la ore, să primească note mici la lucrările noastre de control. Aceasta ne-a condus la ideea că verificarea muncii cadrelor didactice să nu se facă numai prin asistenţele la ore, cu atît mai mult cu cît ştim că ele deranjează în general clasa şi, mai ales, că lecţia nu este singura modalitate prin care şcoala realizează pregătirea elevului, îşi organizează influenţele educative.

Red. : Ce părere aveţi despre controlul prin interfon ?

A.S. : Acesta, precum şi acele camere anume amenajate pentru asistenţă, pe care le folosesc unele şcoli din R.P. Ungară şi, mi se pare, şi din R.P. Polonă — prevăzute cu instalaţie fonică şi cu un geam special (transparent, dacă priveşti prin el în clasă şi mat, dacă priveşti din clasă în afară) — ne dau posibilitatea să ne păstrăm în atmosfera naturală şi normală a lecţiei, să fim în mijlocul colectivului clasei, fără să-i deranjăm activitatea. Dar interfonul, de exemplu, nu este agreat de cadrele didactice care văd în el un intrus, o cale de a le „spiona" în munca la clasă.

Red. : Directorul unei şcoli, foarte moderne ca dotare şi construcţie, din Copenhaga, îmi spunea că foloseşte interfonul numai dacă profesorul îi permite, adică dacă acesta lasă aparatul deschis în cursul lecţiei.

A.S. : Ar fi o cale de a înlătura sentimentul că directorul se insinuează în activitatea profesorului.

Red. : Iar dacă un profesor ţine mereu interfonul închis, evident, aceasta înseamnă că are nişte carenţe de ascuns.

Dar să revenim : cum valorificaţi concluziile pe care le desprindeţi din activitatea şcolilor inspectate?

A.S. : Atunci cînd este nevoie, luăm măsuri operative. De exemplu, acolo unde am constatat că un număr mare de elevi au rezultate slabe la învăţătură sau un nivel de pregătire mediocru, am cerut să se organizeze aşa-zisa activitate prelungită cu copiii — meditaţii speciale şi pregătirea lecţiilor pentru a doua zi în cadrul şcolii, sub supravegherea profesorilor.

Alteori, constatînd rezultate slabe în pregătirea elevilor la profesorii care nu predau în specialitatea lor (mai ales la franceză şi muzică) am luat măsura ajutării acestor cadre (în pregătirea lecţiilor, în cunoaşterea şi însuşirea metodelor specifice de predare ale acelui obiect etc.), de către profesorii cei mai buni în specialitatea respectivă. Exemplele s-ar putea înmulţi.

De asemenea, concluziile desprinse din inspecţiile noastre sînt prezentate şi în şedinţele speciale sau în cercurile pedagogice cu directorii şi, după caz, cu cadrele didactice. Atunci cînd, de exemplu, la nivelul unei comune cu 7 şcoli — să spunem — au fost controlate 5-6 dintre ele sau chiar toate — ne întîlnim pentru transmiterea concluziilor cu toate cadrele din acea comună şi chiar cu directorii de şcoli din localităţile învecinate.

Red. : Ce socotiţi necesar pentru sporirea competenţei inspectorului ?

A.S. : Munca de inspecţie cere multă răspundere dublată de o vastă pregătire profesională. Noi am organizat pe plan local un sistem al nostru de perfecţionare a cadrelor de îndrumare şi control. Cred însă că Ministerul Educaţiei şi Învăţămîntului, împreună cu Institutul central de perfecţionare a personalului didactic ar trebui să acorde un loc mai important perfecţionării inspectorilor şcolari, organizînd pentru ei cursuri, instructaje periodice şi alte forme de informare şi de completare a pregătirii lor.

Red. : Ne-am obişnuit să asociem muncii de îndrumare şi noţiunea de control. Adeseori punem un accent mai ascuţit pe acesta din urmă. Realităţile prezente încă o cer. Dar viitorul...

A.S. : Presimt că viitorul ne va cere ca munca noastră să se adreseze mai mult îndrumării şi mai puţin controlului. Cred că atunci ea va fi şi mai eficientă, şi mai colegială. Aceasta, însă, presupune ridicarea nivelului de conştiinţă al fiecărui cadru didactic în aşa măsură încît fiecare să poată fi „judecătorul" său cel mai exigent, cel mai obiectiv şi cel mai mobilizator pentru noi realizări.

STELA PREDESCU

„FORUM", nr. 9

Revista „Forum" nr. 9 (septembrie) 1974 publică, în primele sale pagini, **Cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu la Conferinţa cadrelor şi activului de partid din învăţămîntul superior**, din 12—13 septembrie a.c.

Sînt prezente, în continuare, în paginile revistei : Rezoluţia Conferinţei ; Propuneri privind integrarea învăţămîntului superior cu producţia şi cercetarea ; Măsuri privind perfecţionarea învăţămîntului superior agricol ; Plan pentru aplicarea măsurilor privind perfecţionarea învăţămîntului superior agricol ; Raportul cu privire la modul în care se aplică în viaţă hotărîrile Plenarei C.C. al P.C.R. din 18—19 iunie 1973, prezentat de tovarăşul **Paul Niculescu-Mizil**, viceprim-ministru al guvernului, ministru al educaţiei şi învăţămîntului ; un grupaj „Din cuvîntul participanţilor la lucrările Conferinţei".

La rubrica „Meridiane" citim interviul redactorului şef al revistei, **Aurel Joltea**, cu dl. dr. **J. A. van Kemenade**, ministrul educaţiei şi ştiinţei din Olanda.

M. D.

TABLOU SINOPTIC PENTRU LITERATURA CLASICĂ GERMANĂ

Apărut recent în Editura didactică şi pedagogică, tabloul (autor Hans Fink) se referă la perioada dintre anii 1729 şi 1832, deci de la naşterea lui Lessing pînă la moartea lui Goethe. El cuprinde date privind literatura germană şi literatura universală, precum şi date privind viaţa politică, istoria culturii, a ştiinţei şi a tehnicii.

Prin aranjarea cronologică şi gruparea tematică a datelor, acest nou mijloc de învăţămînt este menit să înlesnească elevilor orientarea în timp, stabilirea unor corelaţii între diferite evenimente. Planşa a apărut într-un tiraj de o mie de exemplare.

Ridicarea nivelului de pregătire al elevilor — obiectiv fundamental al Organizaţiei pionierilor

VIRGILIU RADULIAN
preşedintele Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor, adjunct al ministrului educaţiei şi învăţămîntului

Anul şcolar a început, şi se desfăşoară sub semnul însufleţitor al mobilizatoarelor idei ale documentelor celui de al XI-lea Congres al P.C.R. Pretutindeni, în şcoli, acest lucru se exprimă prin avîntul în muncă al elevilor şi cadrelor didactice, prin hotărîrea lor de a acţiona cu mai mult spor pentru a ridica nivelul general al activităţii. Organizaţia pionierilor participă cu întregul său efectiv şi potenţial educativ-politic, alături şi împreună cu şcoala, la transpunerea integrală în viaţă, în cele mai bune condiţii a programului elaborat de partid privind dezvoltarea şi perfecţionarea învăţămîntului. Problemele şcolii sînt, în acelaşi timp, preocupările de bază ale Organizaţiei pionierilor. În acest cadru, ridicarea continuă şi susţinută a nivelului de pregătire al tuturor elevilor, în ultimă instanţă eficienţa socială a întregului proces de instrucţie şi educaţie, reprezintă obiectivul fundamental şi al muncii educativ-politice pioniereşti. În realizarea acestui ţel, pionieria acţionează pentru unirea tot mai strînsă şi mai eficientă a vieţii de organizaţie, a activităţii educativ-politice cu învăţătura şi munca, pentru cultivarea sentimentului de responsabilitate faţă de îndeplinirea tuturor îndatoririlor sociale, a educării la toţi elevii a respectului, grijii şi dragostei faţă de şcoală, a interesului şi preocupării active pentru progresul şi perfecţionarea sa neîntreruptă.

Ne călăuzim după îndemnul secretarului general al P.C.R., tovarăşul Nicolae Ceauşescu, care la cea de a XXV-a aniversare a Organizaţiei pionierilor spunea: „Iubiţi, dragi prieteni, munca — factorul hotărîtor al oricărui progres, al dezvoltării şi înfloririi continue a patriei noastre socialiste! Învăţaţi, învăţaţi, pentru că numai însuşindu-vă cele mai noi şi mai înaintate cunoştinţe în toate domeniile de activitate, veţi deveni buni constructori ai societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi ai societăţii comuniste, veţi putea să serviţi patria, politica partidului, în cele mai bune condiţii!".

Înţelegerea legăturii dintre învăţătură şi slujirea cu devotament a cauzei partidului şi ţării, reprezintă aspectul fundamental, de conţinut al activităţii educative politice pioniereşti. Dezbătînd cu pasiune şi răspundere indicaţiile secretarului general al partidului, delegaţii la cel de al III-lea Forum Naţional al pionierilor, care a avut loc între 14—28 iulie a.c., la Cîmpulung Moldovenesc, au adoptat cu entuziasm, în numele tuturor pionierilor ţării, „Programul educaţiei prin muncă şi pentru muncă, în spirit revoluţionar, a pionierilor şi şcolarilor", care cheamă pe fiecare purtător al cravatei roşii cu tricolor să lupte conştient, activ şi dîrz pentru realizarea marilor obiective puse de partid în faţa şcolii, pentru ca fiecare membru al organizaţiei, fiecare grupă de detaşament să acţioneze în vederea statornicirii unei atitudini înaintate faţă de învăţătură, în rîndurile tuturor elevilor.

Programul Forumului este amplu şi viu dezbătut în aceste zile în unităţile şi detaşamentele de pionieri. Cu prilejul acestor dezbateri şi al alegerilor pioniereşti, unităţi întregi s-au angajat să muncească astfel încît toţi pionierii să promoveze, cu bune rezultate, anul şcolar 1974—1975, nivelul de pregătire al tuturor să crească neîntrerupt şi simţitor. Comandanţii-instructori, cadre didactice, se mobilizează la rîndul lor pentru a-şi îndeplini exemplar îndatoririle lor didactice şi educative, pentru a aduce contribuţii hotărîtoare la realizarea unui învăţămînt de calitate, modern şi eficient.

În centrul tuturor acestor preocupări se află desfăşurarea unei susţinute munci educative în unităţi, grupe şi detaşamente, cu participarea activă şi energică a tuturor comandanţilor-instructori, cu mobilizarea intensă a resurselor elevilor pentru calitate, exigenţă, bună organizare şi răspundere în muncă, în vederea cultivării hărniciei, disciplinei şi iniţiativei, a perseverenţei în obţinerea unor rezultate pe măsura posibilităţilor, a năzuinţei de perfecţionare neîntreruptă. Pionierii înţeleg din ce în ce mai profund că rezultatele muncii şcolare reprezintă modul de înfăptuire a principalei lor îndatoriri sociale, că în realizarea acestui obiectiv trebuie să-şi unească toate puterile lor, că trebuie să acţioneze hotărît, cu îndîrjire şi pricepere, în spiritul ce le este propriu „Toţi pentru unul şi unul pentru toţi!" exprimînd prin aceasta conştiinţa şi devotamentul lor faţă de patrie, partid şi popor.

Un rol deosebit revine comandamentelor şi activelor pioniereşti care trebuie să lupte neîntrerupt pentru înţelegerea şi însuşirea de către toţi pionierii şi şcolarii a sensului etic şi patriotic al acestei activităţi, transformînd, totodată, unităţile şi detaşamentele de pionieri într-o şcoală a conducerii colective, a disciplinei şi răspunderii, a spiritului practic în acţiune.

De o mare însemnătate pentru munca educativă este prevederea din programul Forumului Naţional ca „Fiecare pionier să devină un bun gospodar al şcolii, să lupte cu însufleţire pentru prestigiul şi dezvoltarea şcolii în care învaţă, să manifeste iniţiativă în tot ceea ce contribuie la bunul mers al activităţii în clasă şi în şcoala sa". Se pune în evidenţă un rol activ al elevului, de angajare plenară în rezolvarea tuturor problemelor şcolii, asigurîndu-se participarea şi integrarea eficientă a preocupărilor pioniereşti în viaţa instituţiei, astfel încît fiecare pionier şi şcolar să se simtă răspunzător de soluţionarea lor. Problemele de fond ale şcolii sînt şi ale organizaţiei de pionieri: şcolarizarea, legarea învăţămîntului de producţie şi educarea prin muncă şi pentru muncă a elevilor, formarea lor politică şi în spirit revoluţionar, disciplină, dezvoltarea bazei materiale şi buna ei gospodărire. Toate acestea trebuie să-i mobilizeze pe pionieri şi să devină izvor de educaţie comunistă, de formare a lor ca buni cetăţeni, de cultivare a spiritului practic şi gospodăresc.

În abordarea vieţii pioniereşti, consiliile organizaţiei din şcoli trebuie să-şi adecveze practic programele de activitate la problematica concretă a fiecărei şcoli. În realizarea acestei orientări un rol însemnat îl are directorul, care, prin dialogul ce-l întreţine cu consiliul Organizaţiei pionierilor şi cu activul de pionieri, asigură valorificarea şi integrarea acestor preocupări ale Organizaţiei pe planul organizării vieţii şi activităţii întregii şcoli. Programul celui de al III-lea Forum Naţional al pionierilor, preocupările actuale şi de perspectivă ale Organizaţiei noastre privind educaţia politică revoluţionară prin şi pentru muncă a pionierilor şi şcolarilor asumarea — alături de şcoală — a răspunderii pentru perfecţionarea muncii instructiv-educative exprimă integrarea hotărîtă şi multilaterală a mişcării pioniereşti în mod precis, revoluţionar, condus de partid, magistral reflectat în documentele ce vor fi supuse dezbaterii şi aprobării celui de al XI-lea Congres al P.C.R.

Astfel, întîmpinarea celui de-al XI-lea Congres al P.C.R. constituie un minunat prilej de a adînci şi dezvolta conlucrarea dintre şcoală şi Organizaţia de pionieri, în realizarea programului partidului, al marilor obiective de educaţie de perspectivă prin muncă şi pentru muncă a tinerei generaţii.

LECTORATE PE TEME DE ARTĂ PENTRU ELEVI

În cadrul activităţilor cultural-educative ce se desfăşoară în rîndul tineretului, **Muzeul de artă al R.S. România** îşi redeschide la 15 octombrie a.c. lectoratul pe teme de artă plastică românească şi străină, destinat elevilor din Capitală.

Pentru acest an a fost aleasă tematica lecţiilor cu o deosebită grijă, punîndu-se accent în special pe acele prelegeri care abordează diferite momente din viaţa artistică românească, teme care să contribuie la cunoaşterea tezaurului artistic al muzeului, la educaţia estetică a micilor cursanţi.

E. GANEA

Titlul revistei „Shahaloho Ghanatleba" *(„Educaţia populară"), în scrierea gruzină.*

Clasa I preparatoare

Convorbire cu TAMARA VASILIEVNA LAŞCARAŞVILI, ministrul învăţămîntului din R. S. S. Gruzină, despre legătura organică dintre grădiniţă şi şcoala primară.

Tamara Vasilievna Laşcaraşvili, ministrul învăţămîntului din Republica Socialistă Sovietică Gruzină.

După vizitele în şcoli generale, licee şi institute de învăţămînt superior şi de cercetare pedagogică din Tbilisi, însoţit de Nicolai Davidovici Svelidze, redactorul şef al revistei gruzine de învăţămînt „Shahaloho Ghanatleba" („Educaţia populară"), ne întîlnim cu Tamara Vasilievna Laşcaraşvili, ministrul învăţămîntului din republica Gruzină. Convorbirea noastră abordează, pe scurt, unele dintre principalele preocupări ale ministerului, privind dezvoltarea învăţămîntului şi, în mod special, acţiunile întreprinse pentru asigurarea unei legături organice între grădiniţă şi şcoala primară.

*„În republica noastră — ne spune ministrul gruzin al învăţămîntului — cu cinci ani în urmă, am introdus experimental şcolarizarea copiilor de la vîrsta de şase ani, ajungînd ca în anul şcolar 1973—1974 să realizăm o cuprindere în clasa I preparatoare *) de peste 40 la sută din întregul lot de copii de această vîrstă.*

Pentru noi, principala preocupare constă în prezent, în asigurarea unei legături fireşti între grădiniţă şi şcoala primară, respectiv, clasa I preparatoare. Învăţătorii noştri lucrează în mod practic, cu două feluri de clase I : clasa I preparatoare cu copii în vîrstă de şase ani şi clasa I din sistemul şcolar primar de trei ani, cu copii în vîrstă de şapte ani. De aceea, pe lîngă înţelegerea temeinică a acestor condiţii specifice, ei au nevoie să mai cunoască şi cerinţele educative ale preşcolarilor. Pentru aceasta, insistăm ca la clasa I preparatoare să se lucreze după metode noi care să apropie activitatea didactică de la clasa I preparatoare, de activitatea din grădiniţe ; să facem pentru elevii în vîrstă de şase ani un fel de şcoală „fără lecţii" şi fără nici un fel de teme de lucru pentru acasă, o şcoală oarecum în aer liber, cu plimbări pentru cunoaşterea mediului natural şi social înconjurător, cu vizionări de spectacole de teatru şi emisiuni T. V., cu jocuri şi exerciţii fizice, dar şi cu unele manuale, caiete speciale de lucru ş.a."

Trecînd în revistă unele dintre acţiunile iniţiate în domeniul deciziei sprijinite de cercetare pedagogică privind legătura dintre grădiniţă şi clasa I preparatoare, Tamara Vasilievna Laşcaraşvili ne oferă imaginea unei strategii de introducere a inovaţiei în domeniul învăţămîntului.

„Introducerea experimentală a clasei I preparatoare cu copii în vîrstă de şase ani, ne-a impus o riguroasă muncă ştiinţifică pentru determinarea activităţilor educative din grădiniţă care să pregătească preşcolarul pentru activitatea şcolară. A fost necesar să definim profilul activităţii didactice la clasa I preparatoare, de la conţinutul instructiv-educativ şi metodele specifice de învăţămînt, pînă la unele elemente aparent neînsemnate, dar de mare valoare pentru experiment, cum este stabilirea duratei „orei de curs", care are, în prezent, la această clasă, 45 de minute. Am introdus, de asemenea, unele noţiuni de psihofiziologia vîrstelor de cinci-şapte ani în cursurile de reciclare a educatoarelor şi a învăţătorilor şi am realizat elaborarea unor jocuri didactice pentru grădiniţă şi a unor manuale pentru clasa I preparatoare care să se prelungească organic şi reciproc unele în celelalte.

Am convingerea că rezultatele obţinute de noi, vor putea fi folositoare acţiunii prevăzute pe plan unional de generalizarea cuprinderii în şcoala primară pînă în anul 1980 a copiilor în vîrstă de şase ani".

Evocînd recenta vizită făcută în România, Tamara Vasilievna Laşcaraşvili ne vorbeşte despre faptul că a fost impresionată de generalizarea învăţămîntului primar de la vîrsta de şase ani, de ritmul cuprinderii copiilor în grădiniţe şi de preocupările de dezvoltare şi de perfecţionare a învăţămîntului românesc. În continuare, s-a referit la cercetarea pedagogică a corelării grădiniţei cu şcoala primară.

„Am fost impresionată de vizita pe care am făcut-o de curînd în România unde m-a interesat în mod deosebit şcolarizarea copiilor de la vîrsta de şase ani. Pentru noi, în imediată perspectivă, avem de realizat un întreg program de valorificare a experienţei obţinute şi de continuare a cercetării psihologice şi pedagogice. Asigurarea legăturii dintre grădiniţă şi clasa I preparatoare se află în atenţia Cabinetului metodic pentru activitatea preşcolară care funcţionează în cadrul ministerului, precum şi în planul de cercetare teoretică şi experimentală a Institutului de ştiinţe pedagogice care aparţine de minister. În cadrul institutului, un laborator special (de a cărui activitate noi am luat cunoştinţă prin discuţiile purtate cu Shalva Alexandrovici Amonaşvili, şeful laboratorului, Şhota Bacuradze, cercetător ştiinţific) *se ocupă de clasa I preparatoare. Astfel, Laboratorul experimentează un model original de abecedar şi noi creaţii de jocuri didactice, un program săptămînal de activitate de numai cinci zile şi o «oră de curs» de 35 de minute, un tip adecvat de mobilier şcolar şi alte elemente care apropie între ele şcoala primară şi grădiniţa.*

Sîntem angajaţi într-o acţiune care ne solicită mult efort nu numai datorită dificultăţilor care se cer rezolvate — ca pretutindeni — în acest domeniu al legăturii dintre grădiniţă şi clasa I preparatoare, dar şi unor condiţii specifice republicii noastre, dintre care aş aminti numai faptul că, datorită reliefului nostru predominant montan, avem peste 600 de şcoli care funcţionează cu efective de cîte patru pînă la zece elevi. Dar, cu stăruinţă şi cu pasiune în muncă, am convingerea că vom obţine rezultatele dorite".

COSTIN ŞTEFĂNESCU

*) În U.R.S.S., şcoala primară începe la vîrsta de şapte ani şi are o durată de trei ani ; în Republica Gruzină, prin înfiinţarea clasei I preparatoare cu elevi în vîrstă de şase ani, şcoala primară capătă, în fapt, o durată de patru ani.

R. D. GERMANĂ

Un sfert de veac de politică socialistă în învăţămînt

(Urmare din pag. 1)

liste în mersul ei înainte. Era necesar să se asigure procesului instruirii şi educării socialiste, în funcţie de exigenţele viitorului, un nivel tot mai înalt.

Transformări profunde erau legate de introducerea învăţămîntului politehnic, care astăzi este o realitate de la sine înţeleasă, în întreprinderile industriale şi agricole socialiste, cu participarea directă a zeci de mii de muncitori şi ţărani colectivişti.

Începînd cu etapa pregătirii primelor cadre didactice, în anul înfiinţării R.D.G., pînă la pregătirea de astăzi a cadrelor didactice prin facultăţi, a fost parcurs un drum lung, drumul de la cursurile scurte, la pregătirea universitară de înalt nivel politic, ideologic, de specialitate şi pedagogic.

Înaltul nivel de eficienţă pe care învăţămîntul nostru îl prezintă astăzi este rezultatul dezvoltării lui sub conducerea clarvăzătoare a partidului clasei muncitoare. Datorită politicii şcolare marxist-leniniste a P.S.U.G. în şcoala noastră sînt realizate obiectivele politicii de învăţămînt ale mişcării muncitoreşti germane revoluţionare şi sînt aplicate cele mai bune idei ale pedagogilor umanişti progresişti din trecut.

Privind acest sfert de veac de politică şcolară socialistă, se poate observa cu claritate, cît de mari au fost eforturile puterii muncitorilor şi ţăranilor pentru a asigura tuturor copiilor poporului o instrucţie de înalt nivel. Cîteva exemple vor ilustra acest lucru.

Comparativ cu anul 1949, astăzi numărul elevilor din şcolile de cultură generală este aproape acelaşi; cel al cadrelor didactice a crescut însă de la 63 200, la 156 300. Numai în ultimii trei ani, în şcolile noastre au intrat peste 40 000 de noi cadre didactice.

În anul înfiinţării R.D.G. lipseau aproape 21 000 spaţii de învăţămînt. Această situaţie a fost schimbată radical prin construirea a 35 000 de noi clase în cei 25 de ani care au trecut. 37 la sută din spaţiul de învăţămînt existent în prezent a fost creat după înfiinţarea republicii noastre.

Considerabilă este şi dezvoltarea învăţămîntului preşcolar şi a sistemului de creşe. Numărul de locuri în creşe, de exemplu, în ultimii 20 de ani, a crescut cu peste 563 000. Directivele Congresului al VIII-lea al P.S.U.G. prevăd ca, în actualul cincinal, să se creeze premisele ca 74—78 la sută din preşcolari să poată frecventa o grădiniţă. Această prevedere este deja depăşită. În acest an am cuprins 81 la sută din copii în această formă de pregătire. În anul 1973, la doi ani după cel de-al VIII-lea Congres al P.S.U.G., investiţiile statului pentru instrucţia publică erau de două ori mai mari decît în 1970.

Aceste realizări au fost posibile datorită climatului de pace instaurată în Europa de 30 de ani mulţumită puterii Uniunii Sovietice şi a întregii comunităţi a ţărilor socialiste fraţeşti. Aceasta este baza înfloririi şi prosperităţii Republicii Democrate Germane, deci şi a bilanţului impresionant pe care îl poate încheia în domeniul învăţămîntului.

Cadrele didactice şi pedagogii noştri şi-au adus aici o contribuţie însemnată, neprecupeţindu-şi forţele. Ei au activat şi activează neobosit, străduindu-se să pregătească tînăra generaţie pentru viitorul socialist-comunist.

Dezvoltarea învăţămîntului constituie o parte a transformărilor sociale ce au loc în patria noastră. O condiţie hotărîtoare pentru realizarea acestor transformări, a fost instaurarea puterii muncitorilor şi ţăranilor. Continua dezvoltare socială a creat condiţii prielnice pentru instruirea şi educarea socialistă a tinerilor.

Înţelegînd rolul însemnat care revine instruirii şi educării tinerei generaţii, partidul clasei muncitoare şi statul nostru, al muncitorilor şi ţăranilor, au acordat învăţămîntului şi dezvoltării lui continue, cea mai mare atenţie. Această grijă şi-a găsit expresia, în primul rînd, în hotărîrile Congresului al VIII-lea al P.S.U.G. În legătură cu sarcina principală, aceea de a ridica în continuare nivelul de trai material şi cultural al poporului, Congresul a subliniat că învăţămîntul trebuie să rezolve problemele care decurg din necesităţile concrete ale dezvoltării politice, economice şi culturale ale ţării noastre, din necesitatea de a întări multilateral Republica Democrată Germană, din faptul că întreaga noastră viaţă socială este influenţată tot mai mult de procesul unităţii crescînde a comunităţii statelor socialiste.

De aceea Congresul al VIII-lea al P.S.U.G. a cerut să pregătim tineretul pentru viaţa şi munca în societatea socialistă, asigurîndu-i o înaltă cultură generală şi o educaţie socialistă eficientă, să încheiem organizarea şcolii secundare politehnice de cultură generală cu zece clase şi să dezvoltăm în continuare conţinutul ei.

Acest program, elaborat pentru o perioadă lungă, urmăreşte îmbunătăţirea în continuare a muncii pedagogice, ridicarea calitativă a activităţii de instruire şi educare. Acest lucru decurge în mod necesar din sarcina pe care o are şcoala de a pune ferm şi sigur bazele dezvoltării unor personalităţi socialiste, membri şi participanţi activi ai societăţii noastre, în muncă, în lupta politică, în viaţa ei personală.

Activitate în laboratorul de fizică al unei şcoli din R.D. Germană.

După Congresul al VIII-lea al P.S.U.G. în rîndurile cadrelor didactice şi ale pedagogilor s-a desfăşurat o mişcare largă, creatoare. Iniţiativele multiple ale pedagogilor noştri în pregătirea celei de-a 25-a aniversări a Republicii Democrate Germane au avut în vedere realizarea unor noi progrese simţitoare în predare şi în activitatea educativă.

Din cerinţele dezvoltării noastre sociale şi ale luptei de clasă internaţionale decurg astăzi imperative calitativ noi în ceea ce priveşte educarea tinerei generaţii. Ridicarea în continuare a nivelului şcolii noastre socialiste este determinată esenţial de felul, cum reuşim, pe baza concepţiei marxist-leniniste despre lume, să formăm conştiinţa tineretului şi să dezvoltăm la ea trăsături activ-morale corespunzătoare. Se impune ca, printr-o calitate bună a învăţămîntului, să se transmită cunoştinţe solide, esenţiale şi aplicabile, aceasta fiind premisa sine-qua-non pentru ca tineretul nostru să poată răspunde cu succes cerinţelor vieţii în toate domeniile societăţii noastre socialiste. Ne preocupăm de dezvoltarea capacităţii tineretului de a realiza idealurile pe care le are în societatea noastră şi pe care şi le fixează ea însăşi, prin eforturi proprii, prin participarea concretă la lupta pentru continua întărire şi consolidare a republicii noastre. Acest obiectiv presupune ca noi să ne desfăşurăm activitatea pedagogică astfel încît să contribuie tot mai mult la educarea tineretului, din primii ani de viaţă, prin muncă concretă, în interesul binelui societăţii, pentru o morală comunistă a muncii, pentru o comportare comunistă. De bună seamă, în activitatea noastră educativă trebuie să avem şi mai mult în vedere năzuinţa tineretului de a rezolva probleme, de a-şi încerca şi a-şi dovedi forţele, de a-şi asuma şi exercita răspunderi.

De aceea, ne fixăm sarcina să învăţăm tineretul tot mai bine cum să gîndească şi să acţioneze de sine stătător, pe baza înţelegerii şi cunoaşterii ştiinţifice, să-l educăm pentru activitate şi independenţă, pentru o participare creatoare în gînd şi faptă la rezolvarea problemelor sociale.

Acesta este totodată un apel şi o cerinţă adresată tineretului, de a folosi pe deplin toate posibilităţile oferite de statul nostru socialist pentru însuşirea unor preţioase cunoştinţe şi deprinderi, pentru aplicarea acestora în viaţa practică.

Este un avantaj al socialismului că întreaga societate exercită o influenţă asupra instruirii şi educării tinerei generaţii şi creează condiţii tot mai bune pentru dezvoltarea tineretului nostru.

Odată cu realizarea societăţii socialiste dezvoltate se ivesc în permanenţă posibilităţi noi şi mai mari de coparticipare socială la instruirea şi educarea tineretului, răspunderea societăţii pentru educarea tineretului creşte mereu. Este de datoria cadrelor didactice şi a pedagogilor să folosească aceste condiţii favorabile, activităţile şi iniţiativele organizaţiei Tineretului German Liber şi ale organizaţiei sale de pionieri „Ernst Thälmann", relaţiile de patronare între şcoli şi întreprinderi socialiste, activitatea extradidactică, toate posibilităţile în domeniile cultural şi sportiv pentru a spori eficienţa educaţiei.

Vizită de documentare

Recent, un grup de profesori şi activişti sindicali din partea Uniunii Sindicatelor din Învăţămînt, Ştiinţă şi Cultură a făcut — la invitaţia Sindicatului pedagogilor comunişti din Danemarca — o vizită de documentare şi schimb de experienţă în această ţară. Cu acest prilej, au fost vizitate instituţii de învăţămînt şi s-au purtat discuţii cu profesori, directori de şcoală şi specialişti în domeniile organizării şcolii, al pedagogiei şi psihologiei copilului.

R. P. CHINEZĂ

Realizări ale şcolii

■ În cei 25 de ani de existenţă a republicii populare, s-au făcut eforturi susţinute pentru răspîndirea ştiinţei de carte în mase şi pentru cuprinderea în şcoală a unui număr mereu mai mare de copii. Cîteva exemple care ilustrează creşterile sensibile ce au avut loc într-o perioadă de numai 10 ani (1949—1959), în ceea ce priveşte numărul elevilor şi studenţilor :

— în învăţămîntul primar : 24 000 000 de elevi în 1949 şi 86 000 000 în 1959 ;

— în şcoli secundare : 1 040 000 faţă de 8 250 000 ;

— în şcoli tehnice şi profesionale : 229 000 faţă de 1 470 000 ;

— în învăţămîntul superior : 117 000 faţă de 660 000.

■ Măsurile privind reforma sistemului de învăţămînt din R. P. Chineză reflectă o atenţie specială acordată îmbinării teoriei cu practica, pregătirii tineretului pentru munca direct productivă. În consecinţă, ponderea activităţii tehnico-productive este foarte mare în desfăşurarea procesului instructiv-educativ. Din cele 10 luni de studiu, un sfert din timpul anului şcolar este afectat activităţii practice. Se efectuează o practică productivă de cinci săptămîni, anual, în unităţi agricole sau industriale şi o practică de atelier de cîte o zi pe săptămînă.

Una din formele originale de pregătire în acest scop a tineretului şcolar este sistemul de învăţămînt „jumătate studiu, jumătate muncă productivă". El se aplică în unele din şcolile medii şi în învăţămîntul superior, tinzînd să se generalizeze.

În cadrul acestui sistem, care funcţionează atît la sat cît şi la oraş, elevii sau studenţii frecventează cursurile şcolare şi lucrează, după un program anume, în cadrul brigăzilor de muncă, participînd direct la activitatea productivă agricolă sau industrială.

■ Bimilenarul oraş Şanhai, care numără aproape 12 000 000 de locuitori şi peste 9 000 de întreprinderi, are 3 100 000 de elevi, 5 100 de şcoli primare, 930 de şcoli medii, 13 instituţii de învăţămînt superior de stat şi 25 instituţii de învăţămînt superior uzinale.

Prima universitate uzinală pentru muncitori din acest gigantic oraş s-a deschis în 1960. Pînă în 1972 ea a pregătit peste 12 000 de tehnicieni pentru 1 500 de fabrici din localitate.

■ În şcoala primară şi în şcoala medie din R.P. Chineză aprecierea cunoştinţelor şi a pregătirii elevului nu se face prin sistemul de notare sau de calificative, ci pe baza observaţiilor atente ale cadrelor didactice, înscrise într-un carnet special. Semestrial, se alcătuieşte, în temeiul acestor observaţii, un raport asupra rezultatelor obţinute de elev în activitatea şcolară, evidenţiindu-se în primul rînd conduita sa morală şi apoi rezultatele la învăţătură. În aprecierea conduitei morale se are în vedere sîrguinţa la carte, dragostea faţă de munca manuală, respectarea disciplinei colectivităţii şcolare şi sociale, spiritul tovărăşesc, felul în care elevul păstrează bunurile obşteşti şi se îngrijeşte de problemele colectivităţii.

„Podul vieţii" domină apele Fluviului Albastru, ca un simbol al puterii omului liber din China populară

Redacţia şi administraţia : Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti, telefon : 17 60 20

Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"